Godina 3. | Broj 5 | listopad 2008.

ISSN 1846-3630

rotary magazin

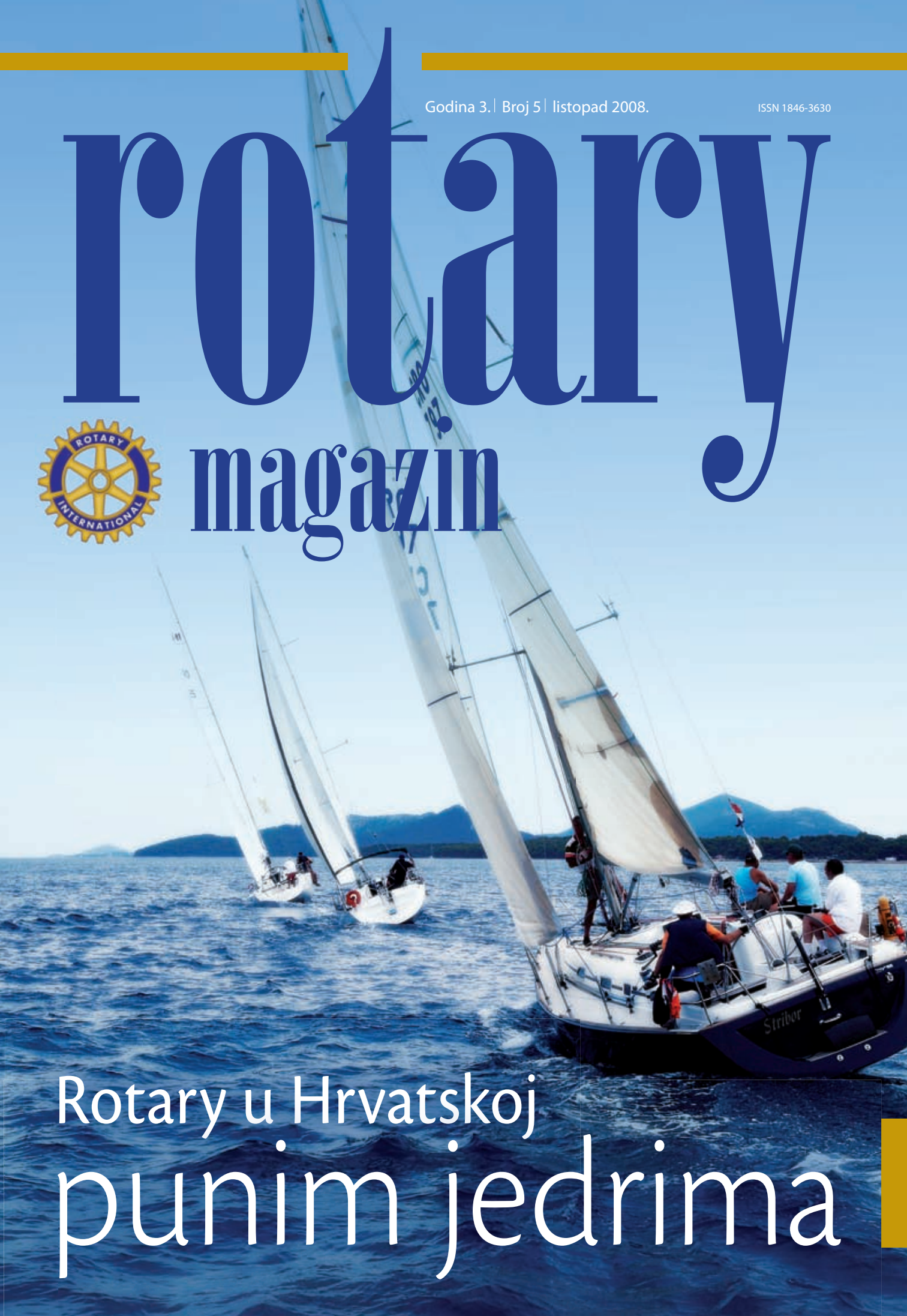

Rotary u Hrvatskoj punim jedrima

www.gpzagorje.hr

ZAGORJE
TEHNOBETON d.d.

sigurna linija susreta

Riječ GUVERNERA

Robert Nemling

Drage rotarijanke, dragi rotarijanci,

Srdačno vas pozdravljam i zahvaljujem na ugodnom prijemu koji sam imao tijekom svojih dosadašnjih posjeta klubovima u vašoj lijepoj i zanimljivoj zemlji.

Vidim kako je Rotary u Hrvatskoj na dobrom putu, iako, pomalo zabrinut, moram reći da se uspješno osnivanje klubova može negativno odraziti na razvoj članstva u pojedinim klubovima. Važno je da se prilikom primanja novih članova i pri osnivanju novih klubova pozornost obrati na pravilan profil članova, što dugoročno osigurava kvalitetu Rotaryja. Samo su kvalitetni klubovi atraktivni za kvalitetne kandidate, i samo kvalitetni članovi čine kvalitetne klubove. Što podrazumijevam pod kvalitetnim profilom?

Prijateljstvo i povjerenje. Rotarijanac mora biti voljan i dostojan pružiti prijateljstvo, a istovremeno i pokloniti prijateljstvo i povjerenje.

Uspjeh i marljivost. Rotary je profesionalno organiziran pa je stoga logično da u svim zanimanjima želimo pridobiti u Rotary vodeće osobe iz svih zanimanja.

Čestitost i etičnost. Primjeren život u obitelji, na poslu i u društvu su obilježja dobrog rotarijanca ili rotarijanke.

No, dopustite mi još nekoliko primjedbi o distriktiranju Hrvatske, jer upravo o tome sada svi govore. Pritom ponekad čujem argumente koji mi se ne sviđaju jer imaju nacionalni prizvuk. Molim vas, imajte na pameti da pripadamo Rotary Internationalu i da su guverneri, moji prethodnici i ja, uložili mnogo truda da se Rotary u Hrvatskoj ponovo izgradi, a sada se sili da se naš veliki distrikt smanji. No, to je ipak organizacijsko pitanje. Pa ipak, uvažio sam molbe hrvatskog predsjedništva te smo se zajedno s prijateljima iz Slovenije odlučili na hitnu predaju hrvatske aplikacije. Kako je to izvan uobičajene prakse, ne možemo predvidjeti ni vremensku perspektivu niti odluku distriktnog komiteta i središnjeg odbora RI-a. Stoga je bio potreban slovenski pristanak, jer postoji opasnost da novi zahtjev uspori ili promijeni već tekući slovenski zahtjev. Slovenski prijatelji su bili rotarijanski fer i odmah su pristali, prihvativši i taj rizik. Naravno, mi ćemo se potruditi, posebice PDG Wenckheim i moj prethodnik Tony Hilscher, u narednim mjesecima kada će se donositi odluka, da utječemo na tijek stvari na željeni način.

A sada nešto ipak važnije. Svima je već poznat moto našeg predsjednika Leea – «Make Dreams Real». Njegov je cilj smanjenje smrtnosti kod djece, kroz tri pravca djelovanja – voda, polio i RFPD.

Projekti vezani uz vodu mogu se ostvarivati i kao klupski projekti, kroz osiguravanje čiste vode za piće, što pridonosi smanjenju smrtnosti kod dojenčadi, kroz osiguravanje sanitarne vode, kako bi se spriječilo širenje bolesti, i kroz know how za poboljšanje poljoprivredne proizvodnje u sušnim područjima.

Polio Plus je opet na dobrom putu i očekujemo iskorjenjivanje poliomijelitisa, nakon isteka trogodišnjeg razdoblja u kojem je zajedno sa Zakladom Billa i Melinde Gates pred rotarijance postavljen veliki izazov. Posebno hvala svim hrvatskim prijateljima i prijateljicama koji su prihvatili izazov i s 25 dolara u sljedeće tri godine osiguravaju značajan iznos za ovaj, najveći svjetski projekt Rotaryja.

RFPD – Rotarian Action Group for Population Growth and Sustainable Development, brine, prije svega, o ženama, poglavito u Nigeriji, a usmjeren je obrazovanju i zdravstvenom prosvjećivanju te zaštiti trudnica i dojenčadi kao i liječenju ozljeda nastalih pri porodu. Žene dobivaju uputnice za operaciju, a dodjeljuju im se i mikro krediti da bi se ženama i njihovim obiteljima stvorili temelji za život te da bi se povećao njihov društveni značaj. Predsjeda mu PCP Peter Neuner iz Gornje Austrije (također naš distrikt), a bilo bi korisno kada bi se za RFPD odredila i kontakt osoba u Hrvatskoj.

Nadam se da ću u Beču, na konferenciji predsjednika Rotary Internationala, moći pozdraviti mnogo prijatelja i prijateljica iz Hrvatske. To bi nedvojbeno ostavilo dobar utisak i na redistriktiranje.

Želim svim prijateljicama i prijateljima, i njihovim klubovima, dobru godinu i puno uspjeha pri ostvarivanju njihovih ciljeva.

Sadržaj

4 | Rotary aktivnosti

12 | Razgovor: Marijan Bulat (PAG)

16 | Rotary u srednjoj i istočnoj Europi

18 | Aktivnosti klubova

46 | Povijest Rotaryja u Hrvatskoj

56 | Slavni rotarijanci: Winston Churchill

Slika na naslovnici: Miljenko Hegedić

Posljednja vijest

Hrvatska i Slovenija istovremeno u proces redistriktiranja

«Hrvatska aplikacija zaprimljena je u Districtu 1910 i u roku od nekoliko dana potpisat će je odgovorni ljudi u našem distriktu i uputiti Rotary Internationalu, što znači da Hrvatska i Slovenija idu zajednički u proces redistriktiranja – istaknuo je predsjednik Hrvatskog Rotary saveza Marijan Bulat, u izvještaju sa sastanka koji je 8. listopada održan u Ljubljani a na kojem je okončan višemjesečni prijepor o načinu i dinamici rekonstrukcije Districta 1910.

Na ovom, za Rotary u Hrvatskoj sigurno povijesnom sastanku, predstavnici Districta 1910 – guverner Boby Nemling i bivši guverneri Anton Hilscher i Engelbert Wenckheim, iznijeli su kronologiju dosadašnjih aktivnosti na reorganizaciji distrikta te prihvatili prijedlog da se hrvatska aplikacija odmah uputi Rotary Internationalu.

«Sastanak je protekao u vrlo konstruktivnom i pozitivnom ozračju, pa su u potpunom suglasju prihvaćeni zaključci po kojima se slovenska aplikacija, koja je potpisana i poslana u Rotary International, neće povlačiti te da će se u Evanston poslati i hrvatska aplikacija, što znači da će se obje aplikacije razmatrati istovremeno. Valja istaknuti kako je Slovenija, koju su na sastanku zastupali prijatelji Otmar Zorn i Tone Glavan, dali punu podršku da Hrvatska aplicira za svoj distrikt istovremeno sa Slovenijom, unatoč mogućim opasnostima. Naime, postoji mogućnost da RI ne prihvati redistriktiranje istovremeno za obje zemlje, ili da donese odluku da Slovenija i Hrvatska formiraju zajednički distrikt, odnosno, da se zbog jedinstvene situacije da dvije zemlje istovremeno odlaze iz distrikta, redistriktiranje odgodi dok Rotary International ne zauzme konačni stav. Izuzetno je važno naglasiti kako su svi sudionici ljubljanskog sastanka snažno podupriljeli zajedništvo u Districtu 1910 u ovoj i svim budućim aktivnostima. Napetosti kojih je bilo trebaju postati stvar prošlosti – rekao je Marijan Bulat i dodao kako se zajedništvo i snaga Districta 1910 može demonstrirati već na Bečkoj konferenciji u prosincu, pred predsjednikom Rotary Internationala Dong-Kurnom Leeom, koja se održava samo mjesec i pol prije odlučujuće sjednice koja će se održati 25. siječnja u San Diegu.

U Varaždinu održana Godišnja skupština Hrvatskog Rotary saveza

I u ovoj godini rast broja klubova

Već tradicionalno, Godišnja skupština Hrvatskog Rotary saveza održana je u Varaždinu, u svečanoj dvorani Varaždinske županije, 30. kolovoza, a na skupštini su prisustvovala 43 člana Skupštine koji su predstavljali 37 Rotary klubova iz naše zemlje.

Među njima su bili i predstavnici novoosnovanih klubova koji su na Skupštini primljeni u članstvo Hrvatskog Rotary saveza – RC Zagreb Kaptol, RC Slavonski Brod, RC Zagreb Medvedgrad, RC Karlovac Dubovac, RC Zagreb Sljeme, RC Opatija, RC Split Novi, RC Imotski, RC Ludbreg, RC Varaždinske Toplice, RC Prelog, RC Osijek Josip Juraj Strossmayer, RC Gorski kotar i RC Pazin.

Podnoseći izvješće o radu Hrvatskog Rotary saveza u protekloj rotarijanskoj godini predsjednik HRS-a Marijan Bulat posebno je istaknuo izuzetan rast broja klubova u Republici Hrvatskoj te porast broja članova, a osvrnuo se i na formalno – pravne pripreme za formiranje hrvatskog distrikta. Pritom je naglasio kako je odbor pripremio cjelovitu dokumentaciju za formiranje novog distrikta, koja je predana prošlom guverneru Antonu Hilscheru. U svom izvješću predsjednik je govorio i o konferenciji Districta 1910, koja je održana u Zagrebu, od 22. do 25. svibnja, pri čemu je naglasio kako je konferencija izuzetno uspjela, što potvrđuje i čak 500 rotarijanki i rotarijanaca iz Austrije, BiH, Slovenije i Hrvatske, ali i iz Njemačke, Velike Britanije i SAD-a, koji su bili na konferenciji, ali i ostvareni pozitivni financijski rezultat.

Na Skupštini je prihvaćen i plan rada Hrvatskog Rotary saveza za ovu rotarijansku godinu, u kojem je posebno zacrtan plan daljnjeg povećanja broja klubova u Hrvatskoj i to za još najmanje 11 klubova. Planom je predviđen i daljnji rast broja članova, pa Hrvatski Rotary savez predlaže da tijekom ove rotarijanske godine broj članova povećaju za 20 posto. Kako je već neko vrijeme zamjetna stagnacija u formiranju Rotaract i Interact klubova, HRS u godišnjem planu klubovima preporučuje da s jednakim žarom s kojim su osnivali Rotary klubove u svojim sredinama započnu s osnivanjem Rotaract i Interact klubova, kao budućoj sigurnoj osnovi za jačanje rotarijanstva u Republici Hrvatskoj. Jednako je tako preporučena još intenzivnija aktivnost na razmjeni mladih, a preporuka je klubovima da u ovoj rotarijanskoj godini obavezno izaberu klupskog Youth Exchange Officera te da u klubove uključe vodeće ljude iz srednjoškolskih i visokoškolskih ustanova.

No, jedna od najvažnijih zadaća Hrvatskog Rotary saveza u ovoj rotarijanskoj godini bit će, u koordinaciji s guvernerom Districta 1910, ishođenje svih potrebnih suglasnosti za formiranje vlastitog distrikta, kao i rješavanje prostora za tajništvo HRS-a.

Na skupštini je jednoglasno prihvaćeno financijsko izvješće o financijskom poslovanju Saveza koje je pismeno podnio blagajnik HRS-a Nikola Bilandžija, a usvojena je i izmjena Statuta Saveza, kojom je povećan broj asistenta guvernera s dosadašnjih četiri na šest, budući je Guverner novim asistentima imenovao Želimira Feitla i Vladimira Zobundžiju.

Članovi Skupštine jednoglasno su za predsjednika Hrvatskog Rotary saveza ponovo izabrali Marijana Bulata, za dopredsjednike su izabrani Ivan Domislović, Ivan Urlić, Želimir Feitl, Vladimir Zobundžija i Zvonko Jadrešin, a izabran je i petnaestočlani Upravni odbor HRS-a. Na skupštini je za tajnika Hrvatskog Rotary saveza izabran Igor Baković iz RC Split Novi.

Na predsjedničkoj konferenciji u Varaždinu najavljene daljnje aktivnosti za formiranje hrvatskog distrikta

Klubovi jednoglasno podržali budući distrikt

Predsjednici Rotary klubova iz Hrvatske jednoglasno su na predsjedničkoj konferenciji Hrvatskog Rotary saveza, održanoj u Varaždinu, 30. kolovoza, podržali osnivanje vlastitog distrikta.

«U protekloj godini smo napravili veliki pomak u rastu članstva i broja klubova, odrađen je niz organizacijskih aktivnosti, a napravljena je i dokumentacija za pomoć pri osnivanju novih klubova. Evidentno je da je aktivnost unutar trećeg najvećeg distrikta na svijetu ograničena te da se većina klubova izvan austrijskih granica osjeća zapostavljeno, no, osnivanjem novih klubova u Hrvatskoj uspjeli smo stvoriti pozitivno ozračje. Ostvarili smo pretpostavke za aktivniji rad reorganizacijom djelovanja unutar Hrvatske. Daljnji zadatak je ostvarivanje infrastrukture unutar Saveza. Osnovni element za osnivanje vlastitog distrikta je dovoljan broj članova i klubova, no, ne postoji jednoznačna dokumentacija o brojčanom uvjetu. Prije tri godine, kada se Mađarska izdvajala u vlastiti distrikt, imala je 40 klubova i 1000 članova, pa stoga te brojke možemo uzeti u obzir kao pretpostavku za nužnu kvotu pri formiranja distrikta. Dokument – Aplikacija za reorganizaciju Districta 1910 i formiranje hrvatskog distrikta, napravljen je i uručen guverneru Antonu Hilscheru. No, na tu se temu nijedno tijelo Distrikta još nije očitovalo – rekao je na predsjedničkoj konferenciji prijatelj Duško Čorak, član Uprave za osnivanje Rotary Distrikta Hrvatska, dodavši kako je na dokumentaciji koju su potpisali tadašnji te bivši i budući guverner D1910 jednoznačno definirano da će sljedeći distrikt koji će se formirati reorganizacijom Districta 1910 biti hrvatski distrikt.

No, na sjednici Odbora za formiranje hrvatskog distrikta, koja je održana dan ranije u Zagrebu, guverner Robert Nemling je informirao članove Odbora da će se slovenski distrikt osnovati već 2009. godine, dakle, prije hrvatskog, što stvara jasne prepreke za skoro osnivanje našeg distrikta.

«Odbor za formiranje hrvatskog distrikta očekuje podršku svih hrvatskih klubova i Guvernera Distrikta. Uvjereni smo da će Rotary International naše intencije snažno podupriјeti – istaknuo je prijatelj Čorak, podsjetivši kako Rotary u Hrvatskoj ima dugu i bogatu tradiciju.

Hrvatska nastojanja u osnivanju vlastitog distrikta na konferenciji je jasno podržao guverner Nemling, a predsjednici klubova koji su za govornicom svečane dvorane Varaždinske županije iznosili program rada klubova, redom su isticali podršku formiranju hrvatskog distrikta, pri čemu je posebno dojmljivo bilo obraćanje prijateljice Vesne Vyroubal, predsjednice RC Karlovac Dubovac, koja je zamolila guvernera Roberta Nemlinga da prepozna i uvaži spremnost hrvatskih rotarijanaca za osnivanje distrikta.

Na sjednici je prihvaćen zajednički kalendar rotarijanskih događanja u Hrvatskoj, a donijeta je i odluka o održavanju Godišnje konvencije Rotary klubova Hrvatske, koja bi se trebala održati na Plitvicama, 28. lipnja 2009. godine.

Na ovogodišnjoj predsjedničkoj konferenciji uručena su i priznanja kumovima novoosnovanih klubovima te prijateljicama i prijateljima koji su se istaknuli u pripremi svibanjske konferencije Districta 1910 u Zagrebu.

Susret rotarijanaca u Varaždinu i ove su godine pripremili prijatelji iz Rotary Cluba Varaždin 1181.

Na sjednici Odbora za formiranje hrvatskog distrikta upozoreno na važnost kvalitete u klubovima

Briga o kvaliteti pokazuje **zrelost** Rotaryja u Hrvatskoj

Kvaliteta Rotary klubova u Hrvatskoj bila je jedna od glavnih tema na sjednici Odbora za formiranje hrvatskog distrikta koja je održana 29. kolovoza, u hotelu Sheraton u Zagrebu. Članovi Odbora istakli su kako valja pohvaliti snažan rast članstva i klubova u Hrvatskoj, no, pri tom su upozorili na važnost kvalitete u klubovima, koja se ogleda u kvaliteti članova i klupskih aktivnosti.

«Dobrog rotarijanca čine izvrsnost u njegovom profesionalnom okruženju, pristojan privatni život i spremnost na prijateljstvo i služenje – rekao je u raspravi guverner Robert Nemling, dok je predsjednik Hrvatskog Rotary saveza naglasio kako inzistiranje na kvaliteti članova najbolje svjedoči o zrelosti hrvatskog Rotaryja. Stoga je jednoglasno prihvaćeno da prijatelj Ivo Husić napravi smjernice za primanje članova u Rotary klub.

U nastavku sjednice guverner Robert Nemling izvjestio je članove Odbora kako je subdistrikt Slovenija aplicirala za vlastiti distrikt «par dana ranije» od hrvatskog, pa će se stoga prvo krenuti u osnivanje Distrikta Slovenija, 2009. godine, a tek onda i u osnivanje hrvatskog distrikta, 2011. ili 2012. godine, budući je prema odluci distriktnog komiteta odluka o reorganizaciji distrikta moguća tek svake dvije godine. «Ovakvo objašnjenje guvernera Nemlinga Odbor ne može prihvatiti» – istaknuto je na sjednici te je jednoglasno poduprijet plan o osnivanju Distrikta Hrvatska, pri čemu je zatražen i sastanak s članovima distriktnog odbora koji je donio ovakvu, za rotarijance iz Hrvatske teško shvatljivu i za njih nepravednu odluku.

Na sjednici Odbora donijeta je odluka o financiranju tajništva Hrvatskog Rotary saveza, čime će se omogućiti i unajmljivanje adekvatnog ureda u Zagrebu i njegovo opremanje. Prema ovoj odluci, koju su dan kasnije prihvatili i izaslanici klubova na Predsjedničkoj konferenciji u Varaždinu, obveza je svakog Rotary kluba u Hrvatskoj godišnje po članu izdvojiti 200 kuna za tu namjenu.

Odbor je usvojio i financijski plan razmjene mladih u ovoj rotarijanskoj godini, te obveza prema Rotaract klubovima u Hrvatskoj.

U Zagrebu je od 22. do 25. svibnja održana konferencija Districta 1910

Organizacija rotarijancima

Mnogi će se rotarijanci i rotarijanke složiti kako je konferencija Districta 1910, koja je održana u Zagrebu, od 22. do 25. svibnja, bila jedna od najbolje organiziranih distriktnih konferencija, a njeni organizatori mogu biti ponosni i na broj sudionika konferencije, njih više od pet stotina iz Hrvatske, Austrije, Slovenije, ali i iz Velike Britanije, Njemačke i Sjedinjenih Američkih Država.

Da će konferencija proteći u lijepom ozračju i pravoj rotarijanskoj atmosferi dalo se naslutiti već prve večeri programa – u Muzeju Mimara, gdje je upriličen koncert violinista Ive Dropulića, inače, stipendista RC Zagreb, uz klavirsku pratnju Petre Gilming te Welcome Party koji je potrajao dugo u noć.

Sljedećeg dana, u petak, 23. svibnja, u hotelu Westin je održana i plenarna sjednica Konferencije koju je pozdravnim govorom otvorio Guverner Districta 1910 Anton Hilscher, a potom je uzvanike na distriktnoj konferenciji pozdravio i presjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić, počasni član Rotary Cluba Zagreb. On je u svom govoru posebno istaknuo kako «prihvaćanjem visokih etičkih načela u privatnom, poslovnom i javnom životu rotarijanci svojim aktivnostima

na ponos iz Hrvatske

snimio: Miljenko Hegedić

aktivno pridonose razumijevanju i miru među ljudima».

«Pod geslom služenja svjetskoj zajednici nesebično pružate pomoć onima kojima je ona potrebna, a o univerzalnoj vrijednosti rotarijanske ideje najbolje govori povijesna činjenica da su u svim totalitarnim režimima Rotary klubovi bili zabranjivani» - istaknuo je predsjednik Mesić, posebno pohvalivši snažan rast Rotaryja u našoj zemlji te podržavši ideju o osnivanju hrvatskog Rotary distrikta.

Uzvanicima se na konferenciji obratio i izaslanik predsjednika Rotary Internationala David Fowler, koji je tom prigodom pohvalio organizaciju konferencije te rad rotarijanaca u našem distriktu, jednom od najvećih na svijetu.

Vrlo zapaženo izlaganje na Konferenciji imao je i prijatelj Erhard Busek, bivši posebni koordinator Pakta o stabilnosti za jugoistočnu Europu, koji se delegatima obratio, kako je istaknuo, «ne s austrijskog, nego s europskog gledišta». U svom nadahnutom govoru prijatelj Busek je pozvao rotarijance da i dalje šire duh zajedničke odgovornosti prema regiji te da pomognu u što boljem razumijevanju njezinih osobitosti, pohvalivši pritom veliki napredak koji su učinile zemlje jugoistočne Europe, posebno istaknuvši Republiku Hrvatsku, koja je «spremnija za članstvo u Europskoj uniji od Rumunjske i Bugarske».

U nastavku sjednice izvješće o radu Districta 1910 podnio je guverner Hilscher, rizničar Disctricta Engelbert Wenckheim podnio je financijsko izvješće, a potom su predstavljene i aktivnosti rotarijanaca u zemljama našeg distrikta – Austriji, Hrvatskoj, Sloveniji i Bosni i Hercegovini. Skupu se obratio i sadašnji guverner Robert Nemling, a izaslanicima na konferen-

David Fowler, predsjednik Rotary Internationala

Distrikt konfe

ROTARY SHARES

ciji predstavio se i guverner elect – Peter Krause.

Plenarni dio konferencije završio je impresivno – predstavljanjem mladih iz Group Study Exchange tima i učenika koji su boravili u našem distriktu na jednogodišnjoj razmjeni, a koji su u dvoranu ušli sa svojim nacionalnim zastavama, pozdravljeni burnim i iskrenim pljeskom svih nazočnih.

Dan lijepog rotarijanskog druženja završio je svečanom večerom u hotelu Westin, a program konferencije nastavljen je tijekom vikenda, kada su za goste konferencije organizirani izleti u okolicu Zagreba te na Plitvička jezera.

Uz odličnu organizaciju Konferencije, pri čemu se pazilo i na najsitnije detalje, svakako valja istaknuti i odličan odaziv rotarijanaca i rotarijanki iz Hrvatske, što je, kako je istaknuo predsjednik Organizacijskog odbora Marijan Bulat, bilo najveće priznanje organizatoru distriktne konferencije.

ZAGREB
erencija 2008

Dsitrict ZAGREB conference 2008

Marijan Bulat, predsjednik Hrvatskog Rotary saveza

Nema snažnog Rotaryja bez dovoljnog broja klubova i kvalitetnog članstva

Razgovarao: Igor Čolaković

Prošlu je rotarijansku godinu u Hrvatskoj obilježio snažan rast broja klubova i porast članstva, hrvatski su rotarijanci bili dobri domaćini i uspješni organizatori konferencije Districta 1910, ispunjeni su i uvjeti za osnivanje distrikta u granicama naše zemlje. O aktivnostima Rotaryja u Hrvatskoj i očekivanjima vezanim uz naš distrikt govori Marijan Bulat, primus asistent guvernera i predsjednik Hrvatskog Rotary saveza.

U posljednje vrijeme Rotary je u Hrvatskoj doživio pravu renesansu, gotovo čudo u rastu članstva i broja klubova. Možemo li govoriti o čudu u hrvatskom Rotaryju?

- Mislim da se ne radi o čudu, već o nadoknađivanju onoga u čemu smo prije zaostajali. Naime, nekoliko se godina nije intenzivno radilo na osnivanju novih klubova, a u proteklih godinu dana, potaknuto potrebom za osnivanjem Rotary klubova u mnogim našim gradovima, došlo je do povećanja broja klubova za 50 posto. Osim toga, u zadnjih godinu dana počeli smo djelovati s više zajedništva. Osnivanjem Odbora za formiranje hrvatskog distrikta, a nakon toga i formalnim sređivanjem Hrvatskog Rotary saveza te izborom novih članova Upravnog odbora Saveza, uspostavljena je bolja suradnja među klubovima i više zajedništva. U odboru su se susreli ljudi istih promišljanja o budućnosti Rotaryja u Hrvatskoj, a tih petnaest prijateljica i prijatelja, koji se na sjednicama Odbora sastaju svakog mjeseca, kontinuirano prenose u svoje klubove i rotarijanske regije ono što dogovorimo. Klubovi pak na to vrlo pozitivno reagiraju. Kao što je temelj Rotaryja - Rotary klub, tako su i promjene i pomaci koji su se dogodili u Rotary Internationalu na području Hrvatske, dakle, rezultat rada klubova.

Rotarijanci iz Hrvatske ove su godine u Zagrebu organizirali konferenciju Districta 1910, koja je dobila pohvale za odličnu organizaciju. Kako ocjenjujete odaziv klubova iz Hrvatske i njihov doprinos u organizaciji distriktne konferencije?

- Distriktna konferencija je upravo istaknula to zajedništvo klubova u Hrvatskoj, koje se već ranije pokazivalo i na održanim predsjedničkim konferencijama i na PETS/SETS –u. Na konferenciji su bili nazočni svi Rotary klubovi iz Hrvatske, s brojnim članovima, tako da je od ukupno prisutnih 350 rotarijanaca i rotarijanki te 150 studenata na razmjeni, na distriktnoj konferenciji bilo dvije stotine rotarijanaca iz Hrvatske. Na taj smo način po-

kazali snagu Rotaryja Hrvatske, naše mogućnosti i spremnost Rotaryja da služi ne samo u svojoj užoj zajednici, nego i u ovakvim velikim projektima kao što je organizacija konferencije distrikta.

Politika Rotaryja u Hrvatskoj je postala prepoznatljiva

No, vidljiva je i još snažnija aktivnost u klubovima, sve je više aktivnosti i novih projekata. Kako ocjenjujete aktivnosti Rotary klubova u Hrvatskoj?

- Kako se u Rotaryju svi rotiramo, tako se i svake godine pred novim upravama nalaze novi izazovi. Rotary je organizacija koja počiva na istim principima, no, ona je vrlo dinamična organizacija koja odgovara potrebama vremena i zajednice u kojoj djeluje. Pred nove Uprave, preko predsjednika i tajnika njihovih klubova koji sudjeluju na trening seminaru, nekoliko posljednjih godina postavljamo izazov da upravo oni budu najbolja Uprava koju je klub ikada imao. Iz toga na neki način proizlazi želja novih Uprava da unaprijede i prošire aktivnosti u klubovima. U zadnjih je nekoliko godina politika Rotaryja u Hrvatskoj prepoznatljiva, klubovi je prihvaćaju i realiziraju. Na primjer, kada kažemo da nema snažnog Rotaryja u Hrvatskoj bez dovoljnog broja klubova i članstva, klubovi odgovaraju tom pozivu i formiraju klubove u sredinama u kojima ih nije bilo i jačaju svoje članstvo. Ništa nam se bolje ne može dogoditi. To je naime, temelj na kojem će počivati sutrašnje aktivnosti Rotaryja u Hrvatskoj, ne samo u našoj zemlji već i u suradnji s klubovima u susjednim zemljama, s rotarijancima u drugim državama i s Rotary Internationalom.

Neki kažu kako «dijete koje prebrzo raste ima krive noge». Može li se takvo što reći i za veliki rast Rotaryja u Hrvatskoj?

- To je rekao bivši guverner distrikta i mislim da je to bilo izrečeno vrlo nespretno i nikako ne odražava situaciju u Rotaryju na području Hrvatske. Kada bismo rekli da je neki Rotary klub u godinu dana narastao u članstvu za 50 ili 100 posto, možda bismo mogli posumnjati u kvalitetu toga kluba, međutim, mi klubove formiramo u novim sredinama, u gradovima koji prema broju stanovnika svakako imaju kadrovski kapacitet za dobar Rotary klub. Moja je ocjena da su novoformirani klubovi vrlo kvalitetni, s vrlo kvalitetnim članstvom, a po strukturi nerijetko i bolji od ranije

formiranih klubova, jer im članovi dolaze iz mnogih novih profesija. Tako novi klubovi u biti vjernije odražavaju sadašnje vrijeme u društvu od «starih» klubova.

Rekli ste kako upravo rasprava o kvaliteti najbolje potvrđuje zrelost Rotaryja u Hrvatskoj?

- Točno, a to ću potkrijepiti i primjerom. Mi još nemamo Rotary klub u Samoboru, u Zaprešiću, u gotovo desetak gradova u Slavoniji, a kako će osnivači tih klubova i njihovi kumovi biti najugledniji, iskusni rotarijanci, teško je zamisliti da će u gradovima s 30 ili 40 tisuća stanovnika oni napraviti krivu ili lošu selekciju. Za očekivati je stoga da će i ti novi klubovi u članstvu imati najuglednije ljude iz tih sredina spremne na služenje te da će u njima biti dobro zastupljeni profesionalni razredi. Pogledajte samo na primjer, nedavno osnovani Rotary Club Split Novi, koji je okupio ne samo intelektualnu, već znanstvenu kremu Splita, ili Rotary Club Sesvete, koji se razvio u izvrstan klub, jednako kao i klub u Slavonskom Brodu. Mogli bi navesti još primjera koji dokazuju kvalitetu novih klubova, koji su sigurno obogatili i dali novu živost Rotaryju u Hrvatskoj.

Hrvatska će biti distriktirana prema Statutu RI u što kraćem roku

Pa ipak, sve to nije bilo dovoljno da aplikacija za osnivanje distrikta Hrvatska dobije zeleno svjetlo. Kako tumačite takvu odluku distriktnog odbora?

- Hrvatska je nedavno ispunila uvjete za osnivanje vlastitog distrikta, barem one uvjete koje su nam prenosili dosadašnji guverneri, a to je tisuću članova i četrdeset klubova. U Hrvatskoj danas imamo formirana 42 kluba, a vjerujem kako ćemo do kraja ove godine imati 45 klubova te da ćemo ovu rotarijansku godinu završiti s 1.500 članova i 52 ili 53 Rotary kluba. Proces formiranja novih klubova u Hrvatskoj ne treba smatrati ispunjavanjem obveze, nego potrebom jačanja Rotaryja u Hrvatskoj. Za problem s vlastitim distriktom u kojem se sada nalazimo djelimice smo i sami odgovorni, stoga što je dugo vremena razvoj klubova u zemlji stagnirao, pa sadašnji rast prijatelji u Districtu 1910 možda doživljavaju kao stihiju, a ne kao pravi razvoj. Međutim, iako on teče vrlo sustavno i uz puno angaziranje članova u mnogim klubovima koji su na sebe uzeli teret i zadaću, ali i veselje, formiranja novih klubova, naša želja da što prije osnujemo svoj distrikt u Districtu ipak nije naišla na veliku dobrodošlicu. Valja pritom istaknuti i kako u dokumentu kojim je formiran mađarski distrikt izričito stoji da je za formiranje distrikta sljedeća na redu upravo Hrvatska. Međutim, iz meni nepoznatih razloga District se opredijelio da to bude Slovenija, a

nama ostaje na vlastiti distrikt čekati još neko vrijeme. Hoće li to vrijeme biti duže ili kraće ovisi o distriktnom komitetu čiji su članovi bivši guverneri, prijatelji Engelbert Wenckheim i Tony Hilscher, guverner elect Peter Krause i sadašnji guverner Districta 1910 Robert Nemling.

Već na predsjedničkoj konferenciji u Varaždinu klubovi su redom podržali ideju za osnivanjem distrikta Hrvatska. Kako će se dalje razvijati aktivnosti vezane uz osnivanja novog distrikta?

- Nakon svojevrsne pat pozicije, ili čak konfrontirajuće pozicije koja se dogodila u prošloj rotarijanskoj godini, u ovoj osjećamo prve signale koji idu u pravcu rješenja budućeg statusa Hrvatske, odnosno, formiranja novog distrikta u granicama Republike Hrvatske. Ti signali dolaze od guvernera Roberta Nemlinga koji se očigledno trudi učiniti određeni pomak, premda je rekao kako ne trebamo očekivati čudo u kratkom roku. Guverner elect Peter Krause rekao mi je kako je politika Districta da se Hrvatska distriktira u skladu sa Statutom Rotary Internationala u što kraćem roku, kako bi District 1910 počeo normalno funkcionirati. Danas je naš distrikt objektivno gledajući prevelik, ima više od 170 klubova, i guverner vrlo teško može njime rukovoditi.

Problem s distriktom ne smije ugroziti dobar odnos s D1910

Posebno ste upozorili kako sadašnja situacija nikako ne smije utjecati na dobre odnose naših rotarijanaca i Districta 1910?

- District 1910 je u proteklih sedamnaest godina uložio puno rada i truda u osnivanje klubova u Hrvatskoj, u njihovo funkcioniranje i jačanje i valja apsolutno izraziti zahvalnost guvernerima koji su vodili distrikt kroz to vrijeme i koji su dali svoj veliki doprinos razvoju rotarijanstva u Hrvatskoj. To svakako valja istaknuti i ne treba o sadašnjoj situaciji govoriti kao o sukobu između Districta 1910 i rotarijanaca u Hrvatskoj. Prije bih rekao kako je posrijedi splet nesretnih nesporazuma do kojih je došlo nepotrebno.

Naš subdistrict ove rotarijanske godine posebnu pozornost skreće na rad s mladima i najavljuje povećanje broja Rotaract i Interact klubova u zemlji, kao i veći broj ostvarenih razmjena mladih. Kako se to planira postići?

- Mislim kako možemo reći da trud Rotary klubova koji su osnovali Rotaract klubove u svojim sredinama sada dolazi do punog izražaja. Već nekoliko godina imamo slučaj u Varaždinu, gdje je novi klub nastao iz baze koju su činili članovi Rotaracta, to se sada dogodilo u Osijeku, u RC Josip Juraj Strossmayer, gdje bazu također čine bivši rotaraktovci, u Zagrebu, gdje su u članstvu RC Zagreb Centar i RC Zagreb Sljeme mnogi bivši rotaraktovci, u RC Varaždinske Toplice, u splitskim Rotary klubovima, praktično u svim sredinama u kojima je osnovan Rotaract. U planu rada našeg subdistrikta za ovu godinu stavili smo kao jednu od zadaća barem udvostručenje sadašnjeg broja Rotaract klubova. A što se pak Youth Exchangea tiče, valja istaknuti kako su u proteklih sedamnaest godina mnogi naši prijatelji uložili mnogi truda i vremena u programe Rotary razmjene mladih. S druge strane, desecima učenika koji su bili na Long Therm razmjeni to je iskustvo donijelo velike promjene u njihove živote, u stručnom i obrazovnom smislu, ali i u njihovom svjetonazoru. Ti mladi ljudi su bili naša poveznica sa svijetom i mislim da ne postoji ništa ljepše od takvog iskustva. Hrvatska je dala svoj doprinos u razmjeni primivši na desetke učenika iz inozemstva koji su ovamo stigli bilo na Long Therm razmjenu ili pak u naš kamp koji organiziramo u sklopu Short Therm razmjene. Posljednjih nekoliko godina zamjećujemo da je veće zanimanje stranih učenika za dolazak u Hrvatsku, od interesa naših đaka za školovanjem u inozemstvu. Je li to posljedica promjene u sustavu školovanja ili nešto drugo, ne znam, no, na razini subdistrikta nastojimo potaknuti klubove da imenovanjem osobe zadužene za Youth Exchange budu što aktivniji u srednjim školama i fakultetima, kako bi se što više mladih upoznalo s mogućnostima koje nudi Rotary kroz program razmjene mladih. Vjerujem da će se kroz nekoliko godina sadašnji broj učenika na razmjeni barem udvostručiti, kao i broj stranih studenata koji će doći na školovanje u našu zemlju – istaknuo je prijatelj Marijan Bulat, primus asistent guvernera i predsjednik Hrvatskog Rotary saveza.

Konferencija predsjednika Rotary Internationala

Rotary u srednjoj i istočnoj Europi

Dong-Kurn Lee, predsjednik Rotary Internationala

U Beču će od 6. do 8. prosinca biti upriličen jedinstveni rotarijanski događaj – konferencija predsjednika Rotary Internationala koju je predsjednik Dong-Kurn Lee posvetio razvoju Rotaryja u srednjoj i istočnoj Europi.

«Konferencija predsjednika RI nije samo sastanak predsjednika i tajnika klubova s čelnim čovjekom Rotaryja u ovoj rotarijanskoj godini, već je prije svega, prilika za susret i druženje rotarijanaca koji promišljaju i skrbe o razvoju Rotaryja u ovom dijelu svijeta, ali i koji su ponosni na naše postignuće u širenju rotarijanske ideje – istaknuo je u pozivu rotarijancima u našem distriktu predsjedavatelj bečke konferencije, prijatelj Peter Krön.

«Rotary se želi zahvaliti onima koji su sudjelovali u našem fantastičnom rastu u zemljama srednje i istočne Europe u posljednjih dvadeset godina. No, svi želimo i dalje učiti jedni od drugih kako najbolje širiti Rotary u našim zemljama i još bolje istaknuti potrebe u našoj zajednici. Zato vjerujem kako će konferencija u Beču biti impresivno okupljanje rotarijanaca iz Europe – kaže prijatelj Krön i poziva rotarijanke i rotarijance iz našeg distrikta da se što prije prijave za sudjelovanje na konferenciji kako bi prijateljima iz Beča olakšali složeni posao oko organizacije ovakvog rotarijanskog susreta.

Konferencija predsjednika RI u bečkom hotelu Pyramide (Beč Voesendorf) započet će u subotu, 6. prosinca, u 14.30 sati mimohodom zastava kojim će se predstaviti zemlje u kojima je nakon pada komunističkog režima ponovo oživjela rotarijanska ideja. Govor predsjednika Rotary Internationala D. K. Leea najavljen je za 15.20 sati, a program će u plenumu biti nastavljen sve do 19 sati.

Toga će dana ovdje biti održana i izvanredna konferencija Districta 1910 na kojoj će se odlučivati o procesu distriktiranja novog distrikta unutar granica Hrvatske.

Program konferencije predsjednika Rotary Internationala bit će nastavljen u nedjelju, 3. plenarnom sjednicom u 9 sati i 30 minuta, a nakon rada u plenumu i na radionicama, za 19 sati je najavljena i središnja svečanost obilježavanja dvadesete godišnjice obnovljenog rada Rotaryja u srednjoj i istočnoj Europi na kojoj će govoriti i predsjednik Rotary Internationala D. K. Lee.

Imunizacijski dan u Afganistanu

foto: Rotary International

Oružje je utihnulo - cijepljeno 1,8 MILIJUNA djece

Strane u sukobu na području Afganistana, uključujući i talibane, pozvane su da prekinu neprijateljstva kako bi tijekom tog dana mira više od 14 tisuća volontera stiglo i u najudaljenije krajeve Afganistana te afganistansku djecu cijepilo protiv dječje paralize.

Na internetskoj stranici UNICEF-a Roshan Khadivi izvještava kako je ovogodišnji imunizacijski dan u Afganistanu organiziran 21. rujna, uz Svjetski dan mira Ujedinjenih naroda, uspio, a u kampanji je ukupno cijepljeno 1,8 milijuna djece u Afganistanu.

UNICEF je apelirao na strane u sukobu da za dobro njihove djece barem na dan prekinu sukobe i neprijateljstva, upozorivši kako je od početka godine u Afganistanu napadnuto 200 škola, pri čemu je smrtno stradalo 37 učenika.

Ratni predah toga su dana iskoristili i volonteri koji su u inače nesigurnim provincijama južnog, zapadnog i istočnog Afganistana, u organizaciji UNICEF-a, Svjetske zdravstvene organizacije i Rotary Internationala – partnera na projektu Polio Plus, cijepili afganistanske mališane kako bi se i na tom polio endemičnom području zauvijek iskorijenila dječja paraliza i trajno ostvario svijet bez ove opake dječje bolesti.

U Afganistanu je ove godine zabilježeno 18 novih slučajeva polia, što je dvostruko više od prošlogodišnjeg pobola, a najugroženija su bila upravo područja u južnom i istočnom dijelu zemlje u kojima je ove jeseni organizirana trodnevna imunizacijska kampanja.

«Naš je cilj bio doprijeti do svakog djeteta u Afganistanu – rekla je predstavnica UNICEF-a Catherine Mbegue i dodala kako «upravo ova akcija najbolje svjedoči o ogromnoj potrebi za mirom u toj višegodišnjim ratom izmučenoj zemlji». Nadu kako je dan mira u Afganistanu tek početak koji bi trebao dovesti do trajnog mira u ovoj zemlji istaknuo je Kai Eide, posebni izaslanik generalnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Valja istaknuti kako se i u ovoj akciji pokazala snaga partnerskih odnosa u projektu Polio Plus. Imunizacijski dan je organiziran uz Svjetski dan mira, koji je ustanovljen rezolucijom Ujedinjenih naroda 1981. godine, a obilježava se tijekom zasjedanja Generalne skupštine Ujedinjenih naroda.

Rotary Club Opatija

Socijalni projekti za djecu i mlade

U krasnom ambijentu opatijske vile Angiolina upriličena je 17. svibnja, charter svečanost Rotary Cluba Opatija, na kojoj su uz rotarijance iz Hrvatske bili i rotarijanski prijatelji iz Mađarske.

« Rotarijanstvo u susjednoj Rijeci ima dugu tradiciju koja seže sve do 1930. godine, kada je utemeljen Rotary Club Sušak, današnji Rotary Club Rijeka, od kojeg je i potekla ideja za pokretanjem RC Opatija – rekla je predsjednica opatijskog Rotary Cluba Elizabeta Mikelj.

Na svečanosti dodjele povelje Rotary Internationala, koju je predsjednici Kluba uručio guverner Districta 1910 Anton Hilscher, uspješni su rad novom klubu zaželjeli Slobodan Škalamera, predsjednik kumskog kluba – Rotary Cluba Rijeka, i kum Kluba, prijatelj Milan Holjevac koji je tom prilikom predao i zastavicu svog prvog Rotary kluba – RC Selebi – Phikwe iz Bocvane.

Značke Rotary Internationala guverner Hilscher je na svečanosti predao Elizabeti Mikelj (Prodaja i marketing), Neli Šuši (Pravo), Lidiji

Bagarić (Hotelijerstvo), Tini Smilović Peruzi (Konzalting), Sofiji Stolnik (Ugostiteljstvo), Tanji Golubović Mađarac (Računovodstvo), Gordanu Ivekoviću (Pravo), Denisu Delogu (Nekretnine), Branku Popoviću (Medicina), Tomislavu Šepiću (Hotelijerstvo), Borisu Vidoviću (Elektroinženjerstvo), Reneu Puhariću (Medicina), Fernandu Kiriginu (Prodaja), Marku Jenušu (Osiguranje), Dušku Frankoviću (Strojarstvo), Milanu Holjevcu (Medicina), Andrianu Požariću (Uprava), Micheleu Bujasu (Bankarstvo) i Heriu Beziću (Obrazovanje).

«Prvi socijalni projekti našeg kluba bit će usmjereni na djecu i mlade. U klubu smo svjesni da postoje i mnogi drugi kojima je pomoć potrebna, ali smo isto tako svjesni da je ulaganje u djecu i mlade, njihovo educiranje te promicanje kulture i odgovornosti vrlo bitno za budućnost i dobrobit cijele zajednice – rekla je predsjednica opatijskog Rotary kluba Elizabeta Mikelj.

U pomno odabranom umjetničkom programu na charter svečanosti posebno valja istaknuti nastup izvrsnog mladog pijanista Tohomiroa Adachija.

Rotary Club Split Novi

Gala glazbena večer uz splitski Charter

snimio: Paun Paunović CROPIX

Članovi Rotary Cluba Split Novi uz Charter svečanost koja je održana 21. lipnja, priredili su u splitskom Hrvatskom narodnom kazalištu i gala glazbenu večer na kojem su uz Orkestar splitskog HNK pod ravnanjem maestra Ivana Repušića, kao solisti nastupili naš poznati tenor Tomislav Mužek, bariton iz Južne Koreje Tito You i američka sopranistica Michele Crider. Ova lijepa splitska glazbena večer koja je bila u znaku belcanta i poznatih opernih arija talijanskih majstora, imala je i dobrotvorni karakter, a splitski su rotarijanci njenom organizacijom prikupili čak 700 tisuća kuna koje su namijenili uglavnom za pomoć djeci i mladima.

«Redoviti sastanci osnivačkog odbora započeli su u rujnu 2007. godine na Ekonomskom fakultetu u Splitu, usvojen je strateški plan društvenog djelovanja pod imenom Rotary klub djeci Splita, čiji je začetnik Boris Januška. Tako je i kao trajna misija našeg kluba unapređenje života djece u našoj sredini kroz provedbu specifičnih programa i projekata koji će pomoći smanjiti bolesti, nasilje, siromaštvo i diskriminaciju među djecom – istaknuo je predsjednik RC Split Novi Goran Kovačević.

Tako je već i svečanost prijema ovog kluba u Rotary International bila popraćena vrlo vrijednom donacijom Odjelu dječje onkologije KBC Split, novorođenčadi u splitskom rodilištu te Udruzi invalidne djece Zvono.

«Svaka beba koja se rodi u novom rodilištu splitskog KBC u ovom tromjesečju dobit će 400 kuna iz našeg fonda vrijednog 500 tisuća kuna – istaknuo je predsjednik RC Split Novi.

Mladi splitski rotarijanci izdvojili su i 100 tisuća kuna za kupnju infuzionih pumpi za potrebe Odjela dječje onkologije KBC u Splitu, a pomogli su kupnjom invalidskog pomagala i osobi s posebnim potrebama te udruzi Zvono.

Dodatna sredstva za svoj dobrotvorni koncert članovi RC Split Novi su prikupili i na aukciji na kojoj je bio ponuđen teniski reket Marija Ančića s kojim je igrao na posljednjem Roland Garrosu te grafika Zvonimira Mihanovića.

Na svečanom prijemu u Rotary International predstavljeni su članovi ovog, već trećeg Rotary kluba u Splitu – Zvonimir Akrap, Igor Baković, Josip Banović, Vibor Barač, Srdjan Gjurković, Boris Januška, Slobodan Jokić, Goran Kovačević, Jakov Koštić, Igor Kraljević, Antonija Mirkut, Zoran Mravak, Dijana Mudnić, Denis Nenadić, Vedran Očašić, Ivica Parlov, Nikola Polić, Robert Prusac, Darko Rudan i Damir Sladojević.

Rotary Club Imotski

Zalaganje za dobro potrebitih

Vedrana Šuvar

Nakon samo sedam mjeseci rotarijanci iz Imotskog uspješno su priveli kraju, uza svesrdnu pripomoć prijatelja iz kumskog kluba - RC Split i kuma Kluba prijatelja Vjekoslava Baccija, zahtjevne pripreme za službeni ulazak njihovog kluba u članstvo Rotary Internationala. Svečanost prijema upriličena je 22. lipnja, pa će taj dan ostati posebno zabilježen u povijesti grada Imotskoga.

Već u poslijepodnevnim satima počeli su pristizati u Imotski prijatelji iz gotovo svih hrvatskih Rotary klubova. Nakon okupljanja u zgradi osnovne i srednje glazbene škole fra Ivana Glibotića, u crkvi sv. Frane za rotarijance je gvardijan samostana i dekan Imotskog dekanata fra Zoran Kutleša služio svetu misu. Uz blagoslov je poželio uspjeh u budućem radu Kluba te promicanju humanitarnih ciljeva i svekolikog zalaganja za dobro potrebitih.

Imoćani su svoje goste nakon šetnje gradom i posjete prirodnom fenomenu - Modrom jezeru, pozvali na svečanost prijema u Rotary International.

Guverner Districta 1910 Anton Hilscher povelju Rotary Internationala predao je predsjedniku Željku Ajduku, a na svečanosti Chartera rotarijanske značke primili su Nikša Leko (dopredsjednik), Vedrana Šuvar (dopredsjednica), Ante Grabovac (predsjednik elect), Petar Vlajčić (tajnik), Branko Miloš (blagajnik), Dario Vučak (klupski majstor), Marko Benzon, Vice Čikeš, Željko Đerek, Nikica Katić, Teo Klapirić, Luka Kolovrat, Ivan Livajić, Zlatko Lubina, Petar Mustapić, Ferdinand Puljić, Ante Topić, Petar Udovičić i Mate Olujić.

Nakon službenog dijela ceremonije rotarijanci su slavlje nastavili uz svečanu večeru u hotelu Zdilar u Glavini Donjoj.

Rotary Club Ludbreg

I ludbreški rotarijanci u velikoj Rotary obitelji

Guverner Districta 1910 Anton Hilscher predao je na svečanosti održanoj u dvorcu Batthyany u Ludbregu, u petak, 26. lipnja, povelju Rotary Internationala predsjedniku novoosnovanog ludbreškog kluba Franji Križaniću, čime je Rotary Club Ludbreg primljen u članstvo ove svjetske dobrotvorne organizacije.

Govoreći pred uzvanicima na svečanosti predsjednik ludbreškog kluba Franjo Križanić posebno je naglasio kako će se klub u svom dobrotvornom radu ponajprije usmjeriti na obnovu pokretne spomeničke i kulturne baštine iz ratom pogođenih područja, no, u skladu s visokoetičkom idejom rotarijanstva, ludbreški će rotarijanci baviti i drugim humanitarnim, ali i ekološkim projektima, kakav je primjerice, zaštita prirodnog krajolika uz rijeku Bednju.

„Ludbreg je svetište Predragocjene Krvi Kristove, a kako Ludbreg ove godine slavi 600 godina od toga čuda i naš će se klub uključiti u podizanje imidža Ludbrega kao hodočastilišta i svetišta – rekao je predsjednik RC Ludbreg.

Guverner Hilscher, zaželjevši uspješan rad ludbreškim rotarijancima, posebno se osvrnuo na etičke principe Rotaryja po kojima su se dužni ravnati svi rotarijanci na svijetu.

Čestitke na novom klubu rotarijancima u Ludbregu uputio je i Mirko Ramušćak, predsjednik RC Varaždin, ujedno i kum novog kluba, koji je pritom obećao svu pomoć kumskog kluba u Varaždinu, a uspješan rad novom klubu zaželio je i gradonačelnik Ludbrega Ivan Lončarić.

Rotary Club Ludbreg broji 23 člana, a njegovi osnivači su – Slavko Blagaj, Đuro Bohnec, Frano Dragojević, Marijan Filipašić, Josip Haramija, Zdenko Geci, Božidar Hajsok, Božica Hatze, Stjepan Kain, Franjo Križanić, Marijan Lazar, Stanko Kosec, Zvonko Magić, Ivan Međeral, Stanislav Nemec, Dražen Nofta, Zdravko Požgaj, Branko Puklavec, Kruno Radašić, Zlatko Šoltić, Stjepan Radiković, Davor Špikić i Stanko Žnidarić.

Rotary Club Pazin

PAZIN

Charter 8. studenog

Jedan od klubova u našoj zemlji koji će biti charteriran u ovom dijelu rotarijanske godine je i Rotary Club Pazin. Novi klub u Istri svečanost prijema u Rotary International održat će 8. studenog, u dvorani Rotonda Kaštela u Pazinu - ističe predsjednik RC Pazin Franko Bertoša.

Rotary Club Pula

"Porinuta" skulptura "L'Arca di Noe - Noina arka "

Marino Brešćević

Godinu i pol od ideje Rotary Cluba Porto San Giorgio iz Italije, da se prigodno obilježi činjenica da je velikan talijanske, ali i svjetske autorske glazbe, Sergio Endrigo, rođen u Puli, Rotary Club Pula, u suradnji s bratimljenim Rotary Clubom Porto San Giorgio, inaugurirao je projekt didaktičke skulpture „L'Arca di noe - Noina arca" svečanim «porinućem» arke u subotu, 6. rujna, uz mnogo emocija, miješanja sreće i tuge te uz pjesmu velikog kantautora.

Prostor, za sada bezimenog parka a uskoro Parka Sergia Endriga, bio je premalen za sve okupljene znatiželjnike i ljubitelje Sergija Endriga kojega su se kroz dirljive govore prisjetili predstavnici Rotary Cluba Pule te talijanskog Porto San Giorga, Zajednice Talijana Pule i Grada Pule. No, osobito dirljiv i najzapaženiji bio je govor Sergija Morettija, predstavnika Rotary Cluba Porto San Gorgio koji je izrazio svoju sreću što je ideja postavljanja skulpture ostvarena te se drhtavog glasa i suznih očiju još jednom prisjetio i posljednji put pozdravio svog velikog prijatelja i umjetnika.

Zadovoljstvo što je naš sugrađanin dobio svoj kutak u tritisućljetnoj Puli izrazio je i gradonačelnik Pule Boris Miletić.

Sreću nisu krili ni kumovi «porinuća», kći Sergija Endriga, Claudija Endrigo i Arsen Dedić, njegov dugogodišnji prijatelj ili kako on sam voli reći, njegov brat. «Puna sam emocija, ali vrlo presretna. Pula je predivan grad kojega je moj otac obožavao i zato sam presretna što ste mu ukazali ovakvu čast - kazala je Claudia Endrigo. A kako prema ideji projektanta ova skulptura ima i didaktički karakter te je namijenjena i za igru onim najmlađima, Arsen Dedić je kazao kako mu ne preostaje ništa drugo nego da svoju unuku dovede ovdje da se 'pentra po skulpturi'.

Skulptura je nastala prema projektu profesora i kipara Cire Maddulana iz RC Porto San Giorgio, u suradnji s Udrugom Cavea Romana predvođene pulskim kiparom Erosom Čakićem. U realizaciji projekta aktivno su sudjelovali članovi pulskog Rotary kluba uz pomoć brojnih dontora.

Autor skulpture imao je na umu i didaktičku funkciju kada je osmišljavao kako stihove »…sara come l'Arca di Noe, il cane, il gatto, io e te...«, pretvoriti u skulpturu koja opisuje Endrigov odnos s gradom te u nešto funkcionalno, po čemu će se djeca doista moći penjati. Skulptura se sastoji od dva dijela, jedan dio čini arka s naslikanim životinjama, a drugi - dvije velike kamene skulpture psa i mačke, kao simboli vjernosti i čežnje za domom.

Sergio Endrigo rodio se u Puli 1933. godine, a umro je u Rimu 2005. Poznat je po svojim mnogobrojnim popularnim kanconama, ali i izvedbama južnoameričkih ritmičnih pjesama. Autor je više od 250 pjesama od kojih su mnoge nezaboravne. Prve je uspjehe ostvario 60-ih godina hitovima "Io che amo solo te" (Volim samo tebe), zatim "Canzone per te" (Pjesma za tebe), kojom je pobijedio 1968. na festivalu u San Remu. U Hrvatskoj je često nastupao, pjevajući i na hrvatskom jeziku, primjerice hit "Kud plovi ovaj brod".

Nakon „porinuća" skulpture, u pulskoj Zajednici Talijana održan je prigodni koncert, na kojem se ovom projektu, pridružio glazbeni projekt koji se ovih dana završava i u kojem dvadesetak izvođača pjeva Endrigove pjesme. Nastupili su zbor KUD-a Lino Mariani iz Pule, Dječji zbor Zaro, Kika i Anđela, Nola, Talijanska grupa Chantango i Arsen Dedić, koji je izveo četiri skladbe, među kojima i svoju pjesmu «Amigo» posvećenu upravo Endrigu.

Večer je završila uz domjenak na kojem se među članovima RC Pula uočavalo veliko zadovoljstvo zbog uspješno realiziranog projekta i koncerta.

Rotary Club Varaždinske Toplice

ROTARY CLUB
VARAŽDINSKE TOPLICE

Na korist zajednici

Na svečanosti u varaždinskom hotelu Turist, u subotu, 30. kolovoza, guverner rotarijanskog Districta 1910 Robert Nemling uručio je povelju Rotary Internationala predsjedniku Rotary Cluba Varaždinske Toplice Niki Lukiću, čime je toplički klub postao dio velike rotarijanske obitelji.

„ Iako u gradu Varaždinu postoje dva Rotary kluba koji su svojim djelovanjem afirmirale rotarijanske vrijednosti na ovom području, nedavno osnovan klub u Ludbregu, a sada i u Varaždinskim Toplicama, sigurno će pridonijeti još većoj rotarijanskoj aktivnosti u Varaždinskoj županiji. To pokazuje i primjer našeg kluba, koji je ovog ljeta već organizirao nekoliko dobrotvornih akcija, koje su prije svega bile usmjerene na pomoć djeci s posebnim potrebama. Tako smo već pomogli srednjoškolcu iz Toplica, za kojeg smo kupili električna invalidska kolica te Udruzi Sunce iz Novog Marofa – naglasio je predsjednik RC Varaždinske Toplice Niko Lukić.

Nakon čestitke guvernera Nemlinga, koji je posebno pohvalio aktivnosti hrvatskih rotarijanaca, čestitke novom klubu uputili su i kum kluba Davorin Lukman, Dražen Košćec, predsjednik kumskog kluba - Rotary Cluba Varaždin 1181. te asistent guvernera Ivan Domislović, a kako je toga dana u Varaždinu održana i Skupština Hrvatskog Rotary saveza, na kojoj su bili predstavnici svih

Rotary klubova u Hrvatskoj, i oni su novom klubu zaželjeli uspješan rad.

„ Želja nam je da zajedno napravimo puno toga i od koristi za zajednicu u kojoj djelujemo, poštujući visoke etičke norme Rotary pokreta, najstarije service organizacije koju je još 1905. godine osnovao čikaški odvjetnik Paul Harris – rekao je predsjednik ovog, najmlađeg Rotary kluba u našoj zemlji.

Rotarijanske značke na svečanosti je primilo 25 članica i članova osnivača kluba, koji će djelovati na širem području Varaždinskih Toplica i Novog Marofa – Emir Arnautović (Turizam), Ivan Bača (Agronomija), Radovan Budinski (Trgovina), Nataša Cikač (Ekonomija), Marin Dražin (Strojarstvo), Dubravko Dvorski (Pravo), Ivana El Asadi (Pravo), Nikola Fošnar (Ekonomija), Blanka Ilić-Buljan (Financije), Karmen Marija Jelaković (Medicina), Slobodan Jurač (Astrofizika), Edita Juraga (Prehrana), Katica Kalogjera Novak (Prosvjeta), Petra Košćak Hopwood (Marketing), Siniša Košćak (Rudarstvo), Martin Kralj (Informatika), Krešimir Kraljić (Graditeljstvo), Tihomit Krpeta (Turizam), Ivica Kruhoberec (Novinarstvo), Damir Kukec (Šumarstvo), Damir Lončarić (Promet), Niko Lukić (Bankarstvo), Damir Mihalić (Zdravstvo), Matija Tomašković (Informatika) i Jurica Vrček (Stomatologija).

Rotary Club Prelog (u osnivanju)

Međimurski rotarijanci pozivaju na Charter 15. studenog

« Prije svega nekoliko mjeseci nekolicina entuzijasta, uglednih i čestitih poslovnih ljudi, javnih i kulturnih djelatnika iz Preloga i okolice okupila se oko ideje osnivanja novog Rotary kluba u donjem Međimurju kako bi, slijedeći visoka rotarijanska načela i ciljeve, dali svoj dodatni doprinos u poboljšanju života svog grada i zavičaja, u njegovim najosjetljivijim dijelovima kao što su humanitarni i socijalni – istaknuo je Stjepan Hrešć, predsjednik Rotary Cluba Prelog (u osnivanju), najavljujući charter svečanost ovog kluba koja će se održati 15. studenog.

«Nadahnuti generalnim načelom „Service Above Self", kao budući članovi velike internacionalne Rotary obitelji spremni smo i nestrpljivi odvojiti svoje vrijeme i uložiti svoje znanje, iskustvo i utjecaj kako bi pomogli onima kojima je pomoć najpotrebnija kroz različite dobrotvorne, edukativne i ostale slične projekte – naglasio je prijatelj Hrešć govoreći o dosadašnjem radu ovog, drugog Rotary kluba u Međimurju.

«U ovoj fazi, kao klub u osnivanju, imamo 23 člana, ali svakako je jedan od naših ciljeva pridružiti i nove ugledne članove društva koji žele, mogu i znaju pomoći drugima, a planiramo i mlade pozvati u svoje buduće projekte kako bi donijeli nove, svježe ideje za realizaciju Rotary ciljeva – ističe predsjednik preloškog kluba i dodaje kako su u tijeku opsežne pripreme za svečanu Charter ceremoniju koja će se održati u subotu, 15. studenog, u restoranu Prepelica u Otoku kraj Preloga.

«Pozivamo svu braću rotarijance, buduće drage prijatelje, da budu naši gosti i da uz ostale ugledne uzvanike, prisustvuju svečanoj ceremoniji Chartera, kao i proslavi koja će nakon toga slijediti. Radujemo se unaprijed Vašem dolasku i prilici da čujemo Vaša dragocjena iskustva o aktivnom i odgovornom djelovanju unutar Rotary obitelji te da tako utemeljimo i buduću uspješnu suradnju našeg mladog kluba s ostalim klubovima Districta 1910, pa i šire. Molimo da Vaš dolazak najavite na telefon 040/379-721 ili na e-mail adresu: stjepan.hresc@hgh.hr – istaknuo je u svom pozivu na svečanost prijema u Rotary International predsjednik Rotary Cluba Prelog Stjepan Hrešć.

Rotary Club Osijek Josip Juraj Strossmayer (u osnivanju)

"100lica stolica" - originalni projekt

Davorin Turkalj

Novi početak za „Novi dan"

Kao gorući problem grada Osijeka, ali i Osječko-baranjske županije, Rotary Club Osijek Josip Juraj Strossmayer prepoznao je one najmlađe i najugroženije – djecu, koja su najčešće vezana upravo za svoju „stolicu".

Naime, na području grada Osijeka i okolice evidentirano je 48 djece s teškim invaliditetom, mentalnim i(li) fizičkim. To su djeca koja ne mogu ići u vrtić, niti u školu. Šokira činjenica kako na području cijele Osječko - baranjske županije ne postoji ni jedna ustanova gdje bi se ti mališani mogli družiti, boraviti sa svojim prijateljima, proslaviti rođendan...; a jednako tako roditeljima, koji su u pravilu najčešće jedini njegovatelji i terapeuti, olakšati obavljanje svakodnevnih zadaća. U Klubu su uvidjeli kako je toj djeci zaista nužno potreban prostor za socijalizaciju, mjesto gdje bi oni doživjeli osjećaj pripadnosti društvu u kojem žive, a za koji su trajno uskraćeni.

Roditelji ove djece udružili su se u Klub „Novi dan", s ciljem izgradnje takvog objekta. Gradnja je počela, ali i stala, zbog nedovoljno financijskih sredstava, pa je Klub odlučio pomoći i podržati projekt.

«Naš cilj je dvojak: prije svega, sav prihod od prodaje knjige „100lica stolica", gdje priželjkujemo i punu podršku svih rotarijanaca u Hrvatskoj, bit će doniran upravo Klubu roditelja i djece s teškim invaliditetom, u svrhu adaptacije Dnevnog boravka za djecu. Drugi, jednako bitan cilj, kroz multimedijalni projekt i „šetnju" stolica gradom, bio je osvijestiti i senzibilizirati javnost. Ta djeca nerijetko su „osuđena" na svoje domove. Izlazak stolica na trgove i ulice, simbolično predstavlja i njihov izlazak u javnost – kažu u ovom osječkom klubu i poručuju: «Uključite se i Vi!» Priča o „100lica stolica" tek je počela. Stolice mogu „prošetati" i Vašim gradom! Naša želja je postaviti izložbu i ispričati ovu priču i u drugim hrvatskim gradovima.»

Detaljnije informacije o projektu i dijelić atmosfere s osječke postavke izložbe može se pogledati na web stranici www.100lica.bloger.hr

Rotary Club Osijek Josip Juraj Strossmayer najmlađi je klub Districta 1910, a iako je službeno osnovan tek 24. lipnja 2008., već je hrabro krenuo u svoj prvi veliki socijalni projekt.

„100lica stolica" ime je projekta kojim se ovaj Rotary klub želi predstaviti zajednici i Rotary obitelji. „100lica stolica" izvorno je projekt člana ovog kluba - Borisa Matešića, umjetnika i velikog kreativca te njegovog odličnog tima.

«Brzo smo prepoznali kvalitetu i originalnost ovog multimedijalnog projekta, još dok se nalazio u povojima, i sam projekt, a i naš klub, te smo odlučili udružiti snage – nglašavaju u RC Josip Juraj Strossmayer.

Na upit: „Zašto baš stolica?" autor objašnjava: „Čak i površan pregled povijesti industrijskog dizajna otkriva čestu fascinaciju stolicom. U našoj kulturi stolica je mjesto na kojem provodimo velik dio svoga vremena i samim tim ona je objekt vrlo poželjan za promišljanje i usavršavanje. Uz njezinu funkciju, stolicu možemo promatrati i u drukčijem kontekstu. Je li stolica sredstvo ograničavanja slobode kojim nas odmalena uče poslušnosti i odbacivanju svih neodgovarajućih obrazaca ponašanja i razmišljanja? Osim gradiva koje svjesno usvajamo, možda usvajamo i realnost u kojoj jedna osoba ima auto-

najmlađeg kluba

ritet nad većinom i uistinu je moguće povući podosta zanimljivih paralela s tom idejom. Naravno, sama stolica ili sjedenje ne znače nužno kontrolu i podčinjenost jer su mnogi upravo u stolici dosegnuli vrhunce kreativnosti i slobode razmišljanja..."

100 stolica rukom oslikanih, koje prikazuju raspoloženja, osjećaje, sudbine i načine, 28. rujna je prošetalo uz pomoć 100 volontera kroz naš grad. Sve je to zabilježilo 5 fotografa i 2 snimatelja te će se od materijala napraviti knjiga „100lica stolica" gdje će se moći vidjeti svih 100 stolica, zanimljive fotografije, razvoj projekta, skice autora, volontere, komentare i još mnogo stvari vezanih uz projekt, kao i kratki film „100lica stolica". Prezentacija svih stolica, knjige i filma će se održati na završnoj izložbi, 24. listopada u Arheološkom muzeju u Osijeku.

Charter – 29. studenog

Cijeli će projekt biti posebno predstavljen i na charter svečanosti Kluba, 29. studenog, kada će se moći kupiti i knjiga „100lica stolica».

Rotary Club Split Plus

Dodijeljeni drugi dalmatinski Oscari humanosti

Danni Matijaca

Na prepunoj terasi hotela Park, u organizaciji Rotary kluba Split Plus, održana je završna večer humanitarnog projekta Dodir dobrote, koji je ove godine realiziran uz potporu predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića i Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi. U centralnom dijelu večeri dodijeljene su skulpture Dodir dobrote 2008. tvrtkama i osobama, koje su prema podacima dostavljenim zakladi Kap za slap, pokazali iznimnu kvalitetu svog humanitarnog djelovanja u proteklih godinu dana.

Tema ovogodišnjeg Dodira dobrote je poticanje sustavnosti u humanitarnom djelovanju, ali i poticanje donatora da najdirektnije odlučuju kome i na koji način žele pomoći, kao i prezentacija što veće transparentnosti pri korištenju doniranih sredstava. Simbol koji su pokretači projekta kreirali za tu svrhu doista je jedinstven i iznimno jednostavan, a opet nadasve topao i ljudski, pa su istakli nadu kako će posebno pripremljena Knjiga dobrote biti novi poticaj mnogima u humanitarnom djelovanju.

Cilj Knjige dobrote je promocija sustavnosti, tako da se posebna pažnja posveti tvrtkama i osobama koje putem kontinuiranog mjesečnog izdvajanja trajnije, na godinu dana ili duže, pomažu one kojima je takva pomoć potrebna.

Kako se priznanja Dodir dobrote s pravom nazivaju dalmatinskim oscarima humanosti, i sama je dodjela realizirana po uzoru na pravog Oscara. Tako su svim dobitnicima u 11 kategorija nagrade uručili prezenteri - poznate osobe iz javnog i političkog života.

Izvan službene konkurencije priznanje je dobila profesorica Lada Novak iz Trgovačke škole u Splitu za poseban višegodišnji doprinos u humanitarnom djelovanju. Posthumno je priznanje dodijeljeno novinarki Slobodne Dalmacije Vilhelmini Lovrić za doprinos medijskom poticanju humanitarnog djelovanja, dok je redakciji dnevnika - 24 sata, priznanje dodijeljeno za efikasnost u korištenju medija s ciljem kreiranja kvalitetnije zakonske regulative.

U službenoj konkurenciji nagradu je primio Stipe Gabrić – Jambo u kategoriji «Fizičke osobe», u kategoriji «Neprofitne organizacije i udruge» priznanje je dodijeljeno Zakladi EUROLINE, a u kategoriji «Sustavi obrazovanja» - Klubu Mladih matematičara OŠ SUĆIDAR. Priznanje u kategoriji «Financijske institucije» dobila je Splitska banka, u kategoriji «Proizvodne tvrtke» - INA industrija nafte d.d. a u kategoriji «Tvrtke u graditeljstvu» – INERO d.o.o. Slobodna Dalmacija d.d. dobila je priznanje u kategoriji «Tvrtke uslužnih djelatnosti», u kategoriji «Turističke tvrtke i hotelske kuće» – Hotel Le Meriden LAV, a u kategoriji «Investicijske tvrtke» - DAL CASA GRUPA.

Iako je posljednjeg laureata svečanosti službeno nemoguće vrednovati, jer je sa svojim dobročinstvima živio i djelovao na toliko raznih načina i znatno prije nastanka Dodira dobrote, organizator je kao i prošle godine, kada je sebi dao za pravo da posebnu nagradu dodijeli Robertu Pauletiću, i ovaj puta pribjegao metodi koja se ne mjeri znanstvenim postupcima, već je isključivo zasnovana na mjerenju emocija. Stoga je u jedinstvenoj kategoriji «Dobročinstvo koje se živi» priznanje dobio Zlatan Stipišić Gibonni.

Dobročinitelji su tako na ovoj svečanosti postali ovogodišnji ambasadori humanosti koji će promovirati ovu ideju slijedećih godinu dana.

Zaklada Kap za slap

Zaklada Kap za slap, jedna je od rijetkih koja je odmah po odluci o osnivanju pokrenula i realizirala velike humanitarne projekte koji su, svojim odjekom u javnosti, potakli druge na veći i sustavniji angažman u ovom važnom segmentu društveno korisnog djelovanja. Zaklada je osnovana pod visokim pokroviteljstvom Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, a njen osnivatelj je Mreža udruga osoba s invaliditetom Dalmacije. Svrha osnivanja zaklade je dobrotvorno promicanje razvoja civilnog društva, u kojeg su uključene osobe koje su uslijed rođenja, oboljenja ili stradanja doživjele određeni hendikep, kroz materijalnu potporu i potporu programa međusektorske suradnje, pružanje financijske pomoći u ostvarivanju što veće samostalnosti kao i integraciju u svakodnevni život, te prevenciju invalidnosti. Voditelj zaklade je Ante Raos, i sam osoba s invaliditetom, ali ujedno i osoba koja je radu zaklade i njenim projektima dala pečat vjerodostojnosti, snage i trajnosti.

Rotary Club Split

Svečano u Vili Dalmacija

Kruno Kljaković

Rotary Club Split svečano je proslavio 15. obljetnicu 20. rujna u Vili Dalmacija, u kojoj su se okupili brojni splitski rotarijanci i njihovi gosti iz drugih klubova, a među njima i Marijan Bulat, predsjednik Hrvatskog Rotary saveza, koji im je uputio čestitku nakon riječi dobrodošlice njihova predsjednika Mladena Bauka.

Proslava je održana u predivnom ambijentu Vile Dalmacija smještene na obroncima Marjana neposredno uz more na čijoj je terasi bio postavljen veliki ekran na kojem su tijekom cijele večeri projicirane fotografije iz povijesti kluba.

A povijest splitskih rotarijanaca piše se još od 1931. godine, kada je klub brojio 20 članova na čelu s prvim predsjednikom, gospodinom Budislavom Stipanovićem. Sastajali su se srijedom - ljeti u hotelu "Matić" na Bačvicama, a zimi u hotelu "Central" na Pjaci.

Novija povijest Rotary cluba Split datira pak od 22. travnja 1993. godine, kada je, nakon dvogodišnjih priprema, na osnivačkoj skupštini u Splitu 25 ljudi iskazalo spremnost služenja visokim ciljevima Rotaryja. U rotarijanskom spomenaru ostat će zapisana imena Joška Bakića, Zvonimira Barića, Joška Belamarića, Zvonka Bilića, Zlatka Galla, Marijana Gašpara, Zvonka Hella, Josipa Jovića, Ratomira Kliškića, Ante Kuzmanića, Branimira Lukšića, Pere Perišića, Ivice Mandića, Domagoja Matejčića, Omera Nikšića, Marka Obada, Stjepana Papića, Duška Polića, Damira Poljaka, Darka Stipaničeva, Slavka Šimundića, Matka Trebotića, Stjepana Tičinovića, Ante Vučice i Ante Vukovića. U tom burnom razdoblju svoj su doprinos ideji 'Service Above Self' dali i Zdeslav Alajbeg, Napoleon Ančić, Josip Botteri Dini, Vinko Cuzzi, Vedran Rožić i Jerko Rošin.

U kolovozu 1993. predsjednik RI Robert R. Barth obavijestio je Rotary Club Split o ponovnom primanju u Rotary International, ali je charter zbog ratne situacije odgađan sve do svibnja 1995. godine, kada se okupila mala, ali pomno odabrana četa. Obvezu njegovanja prijateljstva, promicanja visokih etičkih načela, odgovornog djelovanja i nadasve spremnosti da pomognu ljudima u svakodnevnom životu tada su preuzeli Vjenceslav Bacci, Mladen Bauk, Zvonimir Barić, Marin Bosotina, Juroslav Buljubašić, Predrag Čudina, Žarko Dešković, Zlatko Gall, Marijan Gašpar, Tonči Huljić, Ante Kuzmanić, Marin Mrklić, Marko Obad, Stjepan Papić, Ivan Pavić, Pero Perišić, Damir Poljak, Željan Radman, Vladimir Rsener, Darko Stipaničev, Zvonimir Stipičić, Davor Tartaglia, Stjepan Tičinović, Ivan Urlić i Ante Vuković.

Dio povijesti Rotary cluba Split ispisali su i Jakša Biskupović, Željko Bradarić Jappa, Miće Gamulin, Kažimir Hraste, Stjepan Luetić, Ivo Lipanović, Robert Plejić, Zlatan Stipišić Gibonni i Ilija Viskić koji više nisu njegovi članovi. Danas humanost na djelu provode Stjepan Tičinović, Darko Stipaničev,

Uspomena na divnu splitsku noć

Svim uzvanicima, kao uspomenu na svečanu proslavu, RC Split je pripremio posebno iznenađenje - butelje vinara Vjeke Opačka iz Tučepa s jedinstvenom etiketom, motivom 'južnog krajolika' i potpisom poznatog hrvatskog slikara Matka Trebotića, inače člana RC Split. Među njima se našlo i 12 članova Rotary klubova Osimo i Porto San Giorgio iz Italije koje s RC Split veže dugogodišnje prijateljstvo i zajedničke akcije. 'Tu divnu splitsku noć Rotary Cluba Split svojim je nastupom obogatila mlada operna pjevačica Danijela Pintarić uz klavirsku pratnju Marija Čopora.

Snimio: M. Bauk

Prve stipendije «Prijatelji prijatelju»

Uzvanici su imali priliku upoznati i dobitnike prvih stipendija splitskih rotarijanaca 'Akademik Kruno Prijatelj - Prijatelji prijatelju' za školsku godinu 2007./2008. - Ivana Basića, Nikolu Bojića, Ivanu Čapetu i Ivu Perkušića. Uoči njihova predstavljanja okupljenima se obratila Ivana Pavičić Prijatelj, kći pokojnog akademika, ponosno stišćući u ruci bistu svojega oca, rad kipara Joze Vrdoljaka.

Pismo zahvale akademika Radmana

Svečanoj proslavi nije nazočio novi počasni član Miroslav Radman koji se ispričao zbog bolesti. "Podrška Rotary kluba brojnim dobrotvornim djelatnostima i trajno zalaganje na polju humanizma čine ga svijetlim primjerom društveno korisne aktivnosti", naglasio je u pismu zahvale Rotary Clubu Split poznati hrvatski biolog, član Francuske akademije znanosti, Europske akademije znanosti i umjetnosti, Svjetske akademije znanosti i Europske organizacije za molekularnu biologiju. Miroslav Radman je i voditelj Laboratorija za evolucijsku i molekularnu biologiju, savjetnik premijera Republike Hrvatske za znanost, te direktor MedILS-a, jedinstvenog instituta u Splitu koji okuplja sjajne znanstvenike.

Pero Perišić, Marin Mrklić, Željan Radman, Davor Tartaglia, Marin Bosotina, Mladen Bauk, Žarko Dešković, Ivan Urlić, Zvonimir Stipičić, Vjenceslav Bacci, Juroslav Buljubašić, Tihomil Rađa, Goran Račić, Željko Jerkov, Jerko Rošin, Branko Poljanić, Nenad Ilić, Srđan Zavorović, Jurica Marin, Josip Matulović, Ivica Martinić, Ivica Tadin, Krunoslav Kljaković, Mladen Bajić, Ivica Bezmalinović, Svjetlan Stanić, Milan Štrljić, Davor Slišković, Hrvoje Šimac, Zoran Đogaš, Branko Grčić, Dragan Lazukić, Matko Biljak, Slobodan Aničić i Krešimir Dulčić.

Ideju o životu posvećenom humanosti, začetu davne 1905. u glavi mladog američkog odvjetnika Paula Harrisa, splitski su rotarijanci u proteklih petnaest godina realizirali kroz niz humanih akcija i donacija, među kojima su osobito ponosni na darove poput ambulantnih kola i lijekova za Grad Split i KBC Split, pomoć dječjim domovima "Maestral" i "Miljenko i Dobrila" u nabavi kuhinje, praonice, automobila i kombija uz podršku talijanskih prijatelja. Članovi Rotary Cluba Split proteklih su godina organizirali i nekoliko humanitarnih koncerata u HNK Split, kao i ljetne kampove za mlade, nabavljali invalidske stolice i drugu opremu za osobe s invaliditetom, pomagali udrugama kao što su "Anđeli" i UOSIS, Domu za starije i nemoćne "Matošić" te mnogim drugim kojima je bila potrebna pomoć i podrška.

Proslava u Vili Dalmaciji bila je prigoda i za proglašenje novih počasnih članova - Miroslava Radmana i Jakše Miličića, uručenje priznanja "Zlatni kum" Ivanu Husiću i osnivačkih povelja zaslužnima za pokretanje kluba - Zvonimiru Bariću, Matku Trebotiću, Stjepanu Tičinoviću, Zlatku Gallu, Peri Perišiću, te priznanja "Zlatni donator" Matku Trebotiću i Marinu Mrkliću za najveći doprinos u razvoju Rotary Cluba Split.

Rotary Club Brač

Berba maslina s prijateljima iz Budimpešte

Ivica Radić

Rotary Club Brač razvio je živu aktivnost uspješno organizirajući više humanitarnih i dobrotvornih akcija ali je istodobno uspostavio i korisnu međunarodnu suradnju.

Tako su u akciji zajedničke berbe maslina ugostili članove Rotary Cluba Taban iz Budimpešte.

Iz mađarske prijestolnice stiglo je dvadesetak rotarijanaca s članovima obitelji, a berba maslina obavljena je u masliniku bračkog rotarijanca Tonka Ostojića u Povljima. Ostojić s pravom nosi naziv "zlatnog maslinara" jer u pravilu na svim natjecanjima osvaja zlatna odličja za kvalitetu proizvedenog maslinovog ulja.

Zajednički objed priređen je u masliniku, postavljen je švedski stol na kojemu su se našli autohtoni brački specijaliteti i delicije. Škljocali su aparati i zujale kamere jer su naši prijatelji iz Mađarske željeli zabilježiti ono što ne mogu doživjeti kod svojih kuća. Berba maslina postat će trajna akcija bračkih rotarijanaca jer je maslina, uz kamen, najprepoznatljiviji simbol najvećeg dalmatinskog otoka. Valja spomenuti da su tri bračka rotarijanca - Tonko Ostojić, Ivica Brizić i Ozren Dragičević proizveli ulje koje je uvršteno među sto najboljih na svijetu u svojoj kategoriji, a taj podatak objavila je stručna publikacija koja se izdaje u glavnom talijanskom gradu.

Brački Rotary klub uspostavio je i uspješnu suradnju s rotarijancima iz talijanskih gradova Porto San Giorgio i Ossim. Zajedno sa splitskim Rotary klubom organizirali su kiparsku koloniju u Donjem Humcu na Braču u čijem su radu sudjelovala dva hrvatska i dva talijanska kipara. Skulpture hrvatskih umjetnika otišle su na talijansku obalu dok su djela talijanskih kipara ostala na Braču, odnosno, u Splitu.

Svoju skulpturu brački rotarijanci postavili su u središte rotora u Supetru, prometom najfrekventnijeg mjesta na otoku. Prikazuje dva stupa i val koji spaja dvije jadranske obale, a završava golubicom mira. Skulpturu su zajednički otkrili supetarski dogradonačelnik Mirko Jakšić i brački rotarijanac Đani Jerković koji je besplatno ustupio kamen za potrebe kiparske kolonije.

Članovi Rotary Cluba Brač potpisali su i povelju o bratimljenju s mađarskim RC Taban te s RC Porto San Giorno iz Italije.

Valja istaknuti i kako je Klub uručio ček na 10 tisuća kuna udruzi "Budi svoj" u Supetru koja među mladima prednjači u borbi protiv ovisnosti i delinkvencije, promičući pozitivne društvene i životne vrijednosti. Organizirali su i teniski turnir čiji je prihod bio namijenjen potrebama Zmajeve špilje koja predstavlja prvorazredni spomenik pećinskog samostanskog života popova glagoljaša u 15. stoljeću. Dječjem vrtiću u Bolu brački rotarijanci su poklonili računalo, dok su časnim sestrama u Pučišćima koje skrbe o starim i nemoćnima darovali klima uređaj.

Rotary Club Dubrovnik

Učenike na razmjeni oduševili Dubrovnik i Lopud

Vedran Benić

Kao i prethodnih godina, tako je i ove, početkom svibnja, za učenike koji su se nalazili na jednogodišnjoj razmjeni u Hrvatskoj, na kraju njihova boravka u našoj zemlji organiziran posjet Dubrovniku.

Domaćin i sponzor njihova programa za vrijeme boravka u Dubrovniku bio je Rotary Club Dubrovnik.

U Dubrovniku je tako boravilo 9 učenika iz inozemstva - iz Sjedinjenih Američkih Država, Brazila i Meksika, a vodila ih je prof. Ljiljana Crnković. Središnji organizirani dio programa bio je razgledanje Dubrovnika i posjet brodom otoku Lopudu.

Za razgledanje dubrovačkih povijesnih znamenitosti u starom dijelu Grada, Rotary Club Dubrovnik osigurao je profesionalnoga turističkog vodiča. Šetnja povijesnim ulicama, trgovima i muzejima Dubrovnika unutar gradskih zidina, ostala im je u lijepoj uspomeni. Na kraju razgleda, RC Dubrovnik priredio im je i ručak u ugodnom ambijentu restorana Mimoza na Pilama, u neposrednoj blizini stare gradske jezgre.

Poseban doživljaj bio je cjelodnevni posjet brodom otoku Lopudu, po mnogima jednom od najljepših u nizu Elafitskih otoka koji su se pružili, jedan za drugim, u morskom prostoru zapadno od Dubrovnika. Polazak je bio u jutarnjim satima redovitom brodskom linijom za Elafite. Četrdesetminutna plovidba brodom Postira od Dubrovnika do Lopuda već je sama po sebi posebna atrakcija, jer je riječ o klasičnom brodu građenom u vremenima kada jadranskim priobaljem još nisu plovili trajekti. Bez obzira na punih 45 godina starosti, Postira i danas postiže brzinu usporedivu sa sadašnjim brodovima, a izgled broda iz prošlih vremena redovito izaziva pozornost objektiva fotoaparata inozemnih putnika.

Po dolasku na Lopud, učenike je pozdravio direktor hotela Villa Vilina Ivan Bavčević i njegova asistentica Sanja Tapušković, koja im je bila vodič u razgledanju otoka. Posjetili su, tako, Franjevački samostan iz 15. stoljeća, čiji je zvonik neizostavan ukras svake razglednica Lopuda, zatim vrijedan botanički vrt prepun različitih biljnih vrsta i gorostasnih stabala, kao i neka druga povijesna mjesta na otoku. Razgled je završen posjetom umjetničkom paviljonu Your Black Horizon koji su osmislili svjetski priznati suvremeni danski umjetnik Olafur Eliasson i britanski arhitekt David Adjaye. Paviljon je financirala i sagradila zaklada Thyssen-Bornemisza Art Contemporary za Venecijanski bijenale 2005. godine, te preselila na otok Lopud 2007. Naime, barunica Francesca Thyssen-Bornemisza von Habsburg, utemeljiteljica zaklade, redovita je posjetiteljica Dubrovnika i Lopuda, pa tako financira i obnovu franjevačkoga samostana na otoku.

Nakon razgledanja otoka, hotel Villa Vilina, koji vodi tvrtka Adriastar hoteli & ljetovališta, počastio je učenike ukusnim jelom i pićem na terasi hotela, nakon čega su otišli na drugi kraj otoka, do Šunja, poznate pješčane plaže okružene borovom šumom, gdje su uživali u moru i suncu. Zadnjim večernjim bodom vratili su se u Dubrovnik.

O tome da su se učenici u Dubrovniku lijepo i ugodno proveli, svjedoči e-mail profesorice Crnković upućen Lukši Glavinji, tadašnjem predsjedniku RC Dubrovnik i Ivu Badelju, zaduženom za razmjenu mladih u dubrovačkom klubu: Poštovani predsjedniče Rotary Cluba Dubrovnik, dragi Ivo, po povratku s četverodnevnog boravka u Dubrovniku s učenicima strancima koji u Hrvatskoj provode ovu školsku godinu u okviru Rotary programa razmjene mladih, želimo vam se zahvaliti na izvrsnoj organizaciji boravka i sponzoriranju naših aktivnosti. U svakom smo trenutku osjećali brigu kluba - od trenutka dolaska na aerodrom, prijevoza do mjesta stanovanja, razgledavanja grada s ručkom, posjeta otoku Lopudu s ručkom, do trenutka odlaska i prijevoza do aerodroma. Zahvaljujemo gosp. Vladi Lučiću koji je cijelo vrijeme vodio brigu da sve protekne u najboljem redu, našem Ivi (Badelju) koji je sve dogovorio i cijelom klubu na sponzorstvu".

Rotary Club Hvar

Postavljene parkirne rampe

Pjer Skrivaneli

Nakon što je Rotary Club Hvar tijekom prošle godine s uspjehom realizirao čak tri velika projekta, o čemu smo pisali u prošlom broju Rotary magazina, hvarski klub je nastavio s nastojanjima da što više učini na socijalnim i obrazovnim programima.

Tako su i ove jeseni organizirali, po šesti puta, tradicionalnu Biciklijadu za učenike osnovnih škola na otoku Hvaru, sa željom da s prikupljenim novcem nabave „pametne" ploče za hvarske škole. Biciklijada je održana 29. rujna.

U prošlogodišnjoj akciji nabavljeno je 20 parkirnih rampi za bicikle koje su postavljene prije nekoliko dana, početkom nove školske godine, ispred hvarskih osnovnih škola.

Prijatelji Ivo Tomić (voditelj projekta), Visko Haladić i Ivo Grgičević ispred postavljenih rampi na ulazu u Osnovnu školu Stari Grad

Na m

Rotary Club Zadar

Snimio: M. Hegedić

međunarodnoj

Rotary regati – 23 posade

Zadarski Rotary klub organizirao je od 10. do 13. rujna već 11. Rotary regatu u kojoj su sudjelovale 23 posade iz Hrvatske, Italije, Njemačke, Češke, Slovenije i Austrije.

Ove se godine na četiri jedrenja plovilo od Preka do Mulina pa do Salija, a ovogodišnji pobjednik «one type race» Rotary regate RC Zadar je posada iz Pule.

«Naš će klub sredstva dobivena organizacijom regate izdvojiti za dobrotvorni rad – istaknuo je Branislav Brkić, predsjednik regatnog odbora, dodavši kako su zadarski rotarijanci ove godine pomogli Udruzi žena Luzor iz Preka, Udruzi žena iz Kalija, knjižnici u Salima, obnovi samostana sv. Pavla Pustinjaka na Galevcu, a financirali su izdavanje CD s klapskom pjesmom. Zadarski rotarijanci su uz ovogodišnju regatu organizirali i likovnu izložbu. U galeriji Doma na žalu otvorena je tako izložba Otok kao utopija na kojoj su bili izloženi radovi naših poznatih likovnih umjetnika. Na otvorenju izložbe je ravnatelj Galerije Ante Sorić Rotary Clubu Zadar poklonio sliku talijanskog slikara Uga Maffija.

Rotary Club
Koprivnica

Slikarska kolonija za stipendiranje gimnazijalaca

U organizaciji Rotary Cluba Koprivnica održana je od 26. do 28. rujna, u Domu Hrvatskih šuma u Đurđevačkim peskima likovna kolonija koja je okupila 24 akademska slikara iz Koprivnice, Zagreba, Varaždina, Čakovca i Križevaca.

«Rotary Club Koprivnica naime, još od svog osnivanja 2004. godine, svake godine provodi jednu veću humanitarnu akciju, a tijekom 2007. i 2008. godine odlučili smo se za stipendiranje odličnih učenika slabijeg imovinskog stanja koji su polaznici Gimnazije Fran Galović u Koprivnici. Na ovaj način želimo pomoći i olakšati školovanje tim darovitim mladim ljudima te im omogućiti da uspješnije grade svoju budućnost – rekao je predsjednik Rotary Cluba Koprivnica Milan Tadić.

«U školskoj godini 2007./2008. stipendirali smo 6 učenika, akciju ocjenjujemo odličnom, a valja naglasiti da je naišla i na veliki pozitivan odjek u našoj sredini. U ovoj školskoj godini planiramo nastaviti s finacijskom potporom tim učenicima, a željeli bismo i značajno povećati broj stipendista, naravno, u skladu s našim mogućnostima – najavljuje predsjednik koprivničkog kluba.

U želji da osiguraju dovoljna sredstva za nastavak i proširenje ovih aktivnosti u Klubu su odlučili organizirati slikarsku koloniju kako bi radom njihovih gostiju - slikara stvorili vrijedan fond slika.

«Poziv na koloniju naišao je na odličan odaziv i na našoj trodnevnoj koloniji okupilo se 24 slikara iz Zagreba, Varaždina, Čakovca, Ludbrega, Križevaca i Koprivnice. Velika većina slikara podravskih je „korijena“ pa je prema riječima stručnjaka ova kolonija ujedno i najveći skup podravskih akademskih slikara u posljednjih desetak godina – napominje prijatelj Tadić i dodaje kako će koprivnički rotarijanci sva prikupljena djela prodavati na aukciji slika koju će upriličiti na balu Rotary Cluba Koprivnica, koji će se održati 21. studenog, u hotelu Podravina u Koprivnici, a sredstva prikupljena na ovaj način služit će za provedbu njihovih planiranih aktivnosti.

Rotary Club Krapina

"Kultura za kulturu"

Drago Kozina

Rotary Club Krapina bio je 28. svibnja organizator svečanog, dobrotvornog koncerta u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu, na kojem je svoj rad i djelovanje, prvi put domaćoj publici, nakon koncerata u Münchenu i Beču, u živo predstavio hrvatski pijanist, rotarijanac Ignacio Saraga. Njegov glazbeni izričaj je improvizacija prema obrascu klasične glazbe, čime naginje povratku u prošla glazbena stoljeća, prema motorici baroka, pa preko osjećajnog romantizma do suvremenih glazbenih tokova, no sve to na njemu svojstveni način.

Koncert je održan pod geslom "Kultura za kulturu", u svrhu prikupljanje financijske pomoći za uvođenje sigurnosnog sustava u Galeriju grada Krapine. Prijateljstvo i dobra volja mnogih pojedinaca ogleda se i u njihovom doprinosu zajedničkom projektu Rotary Cluba Zagreb i krapinskog kluba - uvođenja mjera sigurnosti i videonadzora u Galeriji Grada Krapine i Pučkom otvorenom učilištu Krapina, vrijednom oko 300 tisuća kuna.

Prošle, 2007. godine, kada je obilježena 350. obljetnica posvećenja crkve sv. Katarine, koja se nalazi u sklopu kompleksa Franjevačkog samostana u Krapini, krapinski je Rotary klub pokrenuo akciju za pomoć samostanskoj knjižnici. Djelovanje franjevaca ostavilo je naime, trajan i neizbrisiv trag u vjerskom, kulturnom, prosvjetnom i društvenom životu grada koji je danas sjedište Krapinsko - zagorske županije, pa je kroz to vrijeme u samostanu formirana samostanska knjižnica koja sadrži više tisuća izuzetno vrijednih knjiga i raritetnih sakralnih umjetnina. Uz ostalo, tu su pohranjeni prvotisci iz različitih područja teoloških znanosti, filozofije, retorike, medicine i drugih grana znanosti.

Kako bi se ta vrijedna građa adekvatno čuvala i bila pristupačna onima koje to zanima, Rotary Club Krapina je inicirao doniranje adekvatnog knjižničkog namještaja. U tu je svrhu s Pilanom Ratković iz Đurmanca dogovorena donacija potrebne građe, a kako je ona morala proći kroz proces sušenja, tako se i realizacija donacije otegnula. Donacija je tako obavljena 17. lipnja ove godine, a na darovanom je zahvalio gvardijan Petar Antun Kinderić.

Središnji događaj drugog rođendana Rotary Cluba Krapina bio je «Charter», održan 30. svibnja, na kojem je na prigodan, ceremenijalan, način obavljena i primopredaja predsjedničke dužnosti, koju je od Antuna Presečkog preuzeo Branko Markulinčić. Tom su se prigodom članovi Kluba osvrnuli na dosadašnje aktivnosti, pri čemu su posebno istaknuli novčanu pomoć zagorskim studentima. Lijepom ugođaju doprinijela je krapinska glazbena umjetnica na gitari - Paulina Puljek, inače, uz studenta Visoke škole Krapina Denisa Topolovca, stipendistica Kluba.

Rotary Club Osijek

Služenje zajednici kao dugoročni cilj

Vladimir Šilović

Uz ustaljene aktivnosti Rotary Club Osijek ustanovio je i priznanje za doprinos promicanju humanitarnog rada, koje se dodjeljuje građanima grada Osijeka, udrugama, ustanovama, vjerskim zajednicama te svim drugim pravnim i fizičkim osobama za istaknute uspjehe u promicanju činjenja dobroga.

U rotarijanskoj godini 2007./2008. Rotary Club Osijek je nastavio aktivnosti u sklopu svog dugoročnog projekta, pa su osječki rotarijanci tako dodjelili povelje uspješnosti te novčane nagrade najboljim maturantima iz 18 osječkih srednjih škola, pomogli su ambulanti za bol u Osijeku i Udruzi za terapeutsko jahanje u Osijeku, a nastavili su i sa stipendiranjem mladih osječkih glazbenika.

No, proteklu rotarijansku godinu u Osijeku ipak je obilježilo osnivanje zaklade Zaklada Rotary Cluba Osijek (Osijek Rotary Foundation), kako bi se kroz zakladu omogućilo i potaknulo još bolje služenje zajednici te osigurala sredstava za dugoročne programe.

Rotary Club Osijek ustanovio je i dodijelio i prvo priznanje za doprinos promicanju humanitarnog rada. Dobitnik priznanja za 2007. godinu je mr. sci. Josip Pavić, dipl.ing.

Priznanje se dodjeljuje građanima grada Osijeka i drugim osobama, udrugama, ustanovama, vjerskim zajednicama te svim drugim pravnim i fizičkim osobama za istaknute uspjehe u promicanju činjenja dobroga, za dobročinstva kojima se nastoji olakšati život drugog. Priznanje se dodjeljuje u obliku svečane diplome, bez novčane ili koje druge materijalne nagrade. U jednoj se godini dodjeljuje samo jedno priznanje.

Prošle je godine u Osijeku osnovana i "Koordinacija rotarijanske obitelji - Osijek", sa svrhom usklađivanja aktivnosti i zajedničkog rada. Članovi osnivači su Rotary Club Osijek, Inner Wheel Club Osijek i Rotaract Club Osijek, a novoosnovani Rotary Club Osijek Josip Juraj Strossmayer također je postao član ove koordinacije. Dogovoreno je da će se Koordinacija sastajati najmanje dva puta godišnje: na početku i sredinom rotarijanske godine.

Od listopada 2007. godine Rotary Club Osijek ima i klupsku prostoriju za čuvanje dokumentacije Kluba te za održavanje sastanaka Predsjedništva Kluba. Ovu prostoriju zajednički koriste svi članovi rotarijanske obitelji u Osijeku, uključujući i Zakladu RC Osijek. Prostor je u svom poslovnom objektu Opeka d.o.o. Osijek uredio te na korištenje Klubu ustupio član RC Osijek, prijatelj Josip Šimić.

Više o aktivnostima Kluba može se saznati na web stranici: http://www.rotary-osijek.hr

Rotary Club Varaždin

5 minuta za Rotary

«Sredstva koja smo prikupili na ovogodišnjem memorijalnom teniskom turniru, koji već treću godinu održavamo u spomen na pokojnog prijatelja Maria Porobiju, u čijem je predsjedničkom mandatu pokrenuta akcija Nagrada za izvrsnost, bit će dostatna za uspješnu provedbu akcije u ovoj rotarijanskoj godini, kada ćemo ponovo i novčano nagraditi najbolje srednjoškolce i maturante, studente i diplomante te magistrante i doktorante. Godišnji fond Nagrade za izvrsnost je 30 tisuća kuna, a svake godine na natječaj pristiže sve više izvrsnih radova i to s različitih područja znanosti – rekao je predsjednik Rotary Cluba Varaždin Zlatko Mehun nakon što je na teniskim terenima Varteksa, 13. rujna, održan tradicionalni teniski turnir ovog kluba na kojem je sudjelovalo trideset tenisača i tenisačica – članova Rotary klubova iz Varaždina, Zagreba, Sesveta, Čakovca i Ludbrega.

Nakon cjelodnevnih mečeva najbolji je u muškoj konkurenciji bio Benjamin Podbreški, koji je u finalu pobijedio Damira Martinčevića, dok je treći bio Damir Roki (RC Varaždin).

U ženskoj konkurenciji najbolja je bila Vesna Ivanković, koja je u finalu bila bolja od Zvonimire Martinčević, a treća je bila Mirna Roki (IWC Varaždin).

U konkurenciji parova prvo su mjesto osvojili Mladen Novaković i Gordan Čačić (RC Zagreb-Centar), drugi su bili Tomislav Maravić i Ante Matić (RC Zagreb-Centar), a treći Franjo Šulak (RC Varaždin) i Frano Dragojević (RC Ludbreg).

Rotary Club Varaždin je nedavno pokrenuo i veliku akciju pomoći obitelji Minđek iz Svetog Ilije, obitelji s trinaestero djece koja je ostala bez oca, u kojoj se nastoji trajno zbrinuti ova obitelj, a podržao je i županijski Zavod za javno zdravstvo u promidžbenoj akciji za sprečavanje širenja ambrozije te vatrogasnu mladež županijske vatrogasne zajednice.

«Ove smo rotarijanske godine uveli praksu da na svakom sastanku pet minuta posvetimo isključivo Rotaryju. Tako prijatelji Franjo Šulak i Igor Čolaković u formi petominutnog predavanja govore o povijesti Rotaryja, službama u klubu, slavnim rotarijancima, Paulu Harrisu, poliu i sličnim rotarijanskim temama koje slijede krilaticu: «Što više znam o Rotaryju – to mi je draži» - rekao je predsjednik Mehun i najavio skorašnju Predsjedničku večeru na kojoj će RC Varaždin obilježiti 15. godišnjicu obnovljenog rada, tradicionalni Rotary lov u lovištu Zelendvor 13. prosinca i središnju klupsku priredbu – Rotary bal za Valentinovo, 14. veljače.

Rotary Club Varaždin 1181

Obilježena peta godišnjica

Na svečanosti primopredaje predsjedničke dužnosti u Rotary Clubu Varaždin 1181 obilježena je peta godišnjica ovoga kluba kojeg su utemeljili bivši varaždinski rotaraktovci.

Na svečanosti u palači Herzer dosadašnji predsjednici RC Varaždin 1181 – Nikica Daraboš, Tomislav Juraga, Goran Mališ, Ignac Klarić i Davorin Lukman, koji je predsjednički lanac predao Draženu Košćecu, prisjetili su se aktivnosti u njihovom predsjedničkom mandatu, pri čemu su istakli kako je Klub posebno pomagao u obnovi Hrvatskog narodnog kazališta u Varaždinu, organizacijom priredbi kakva je bila Glumci za kazalište, dobrotvornih aukcija ili koncerata. Klub se brine i o Centru za odgoj i obrazovanje u Zajezdi, a osnovali su i za sada jedini Interact klub u zemlji. Na uspješnom radu u zajednici i širenju rotarijanskog prijateljstva članovima i članicama RC Varaždin 1181 čestitao je kum kluba Franjo Šulak iz RC Varaždin.

Rotary Club Čakovec

Rotarijanci nagrađuju najbolje maturante

Ivica Žišković

Petu godinu za redom proglašeni su i nagrađeni najbolji maturanti svih šest srednjih škola, koliko ih djeluje u Međimurskoj županiji. Tradicionalna je to akcija Rotary Cluba Čakovec, koji dodjelom nagrada za izvrsnost ujedno daje poticaj tim nadarenim mladim ljudima da nastave školovanje na visokim školama i fakultetima.

U tome se u potpunosti uspjelo. Od ukupno 27 dosadašnjih laureata rotarijanskih nagrada u proteklih pet godina, svi su oni primjerni studenti na fakultetima koje su upisali, rekao je prošlogodišnji predsjednik čakovečkog Rotary kluba - Dražen Berkopić. Tako su rotarijanci svojim dosadašnjim nagradama cijelom jednom razredu vizirali put njihovog životnog stručnog usavršavanja.

Ovogodišnji dobitnici nagrada za najbolje maturante međimurskih srednjih škola proglašeni su na prigodnoj svečanosti u dvorani za svečane namjene u palači Staroga grada Zrinskih u Čakovcu. Zanimljivo je da dolaze sa svih strana međimurskog kraja.

Iz Gimnazije to je Vanja Vargek iz Mačkovca, koji je završio prirodoslovno-matematički smjer. Najbolja u Ekonomskoj i trgovačkoj školi je Jasmina Pivar iz Nedelišća, ekonomistica. Iz Tehničke, industrijske i obrtničke škole kao najbolji nagrađen je Marko Rob iz Žabnika, računalni tehničar za strojarstvo. U Graditeljskoj školi to je Anamaria Sever iz Štrigove, dizajner unutrašnje arhitekture.

Najbolja maturantica Gospodarske škole je Monika Horvat iz Kotoribe, poljoprivredni tehničar, a u Srednjoj školi Prelog to je Veronika Šupljika iz Cirkovljana, koja se obrazovala za zanimanje ekonomista. Svi nagrađeni izjavili su da će nastaviti školovanje na fakultetima.

Na nagradama, koje iznose po 5.000 kuna, dobitnicima su čestitali međimurski župan Josip Posavec i zamjenik čakovečkog gradonačelnika Nenad Hranilović, te njihovi roditelji, razrednici i ravnatelji škola. Ovu akciju rotarijanci provode u suradnji sa srednjim školama, koje same temeljem strogih kriterija odabiru najbolje.

Šteta je da se može dodijeliti samo po jedan maturantski „oskar" za svaku školu, jer izvrsnih učenika je puno više, pa je odabir iznimno težak – rekao je rotarijanac Dražen Blažeka, inače ravnatelj TIOŠ-a, koji je ujedno koordinator u ovoj akciji Rotary Cluba Čakovec i međimurskih srednjih škola.

Rotarijansko Martinje - 8. studenoga u kuriji Terbotz

Novac za ovu svoju glavnu godišnju akciju članovi čakovečkog kluba prikupljaju na više svojih humanitarnih priredbi, među kojima je i već tradicionalno rotarijansko Martinje. Ove godine ono će se održati 8. studenoga u restoranu kurije Terbotz u vinorodnom dijelu Međimurja.

Snimio Vjeran Žganec Rogulja

Rotary Club Zagreb - Sesvete

Širenje prijateljstva kroz druženje

Miljenko Hegedić

Nova uprava Rotary Cluba Zagreb-Sesvete preuzela je svoje obaveze na primopredaji tijekom izleta u prekrasno okruženje Gorskog Kotara, krajem lipnja, na imanju novoga predsjednika Ivana Fridriha u Benkovcu Fužinskom.

«Odmah s početkom nove Rotary godine uslijedila su predavanja naše dvije kandidatkinje – Ane Šijaković i Aide Vidović Krilanović, pri čemu nas je prijateljica Aida, inače akademska glazbenica i profesorica solo pjevanja - na nastupnom predavanju počastila i odličnim koncertom – istaknuo je predsjednik kluba u Sesvetama Ivan Fridrih.

Već na prvom druženju nakon ljetne pauze – 28. kolovoza, Klub su posjetili guverner Districta 1910 Bobby Nemling i predsjednik Hrvatskog Rotary Saveza Marijan Bulat, a druženju su prisustvovali i prijatelji iz RC Velika Gorica. Naglasak u obraćanju guvernera bio je usmjeren na proširenje članstva i na stvaranju novih klubova, pa su aktivnosti kluba u Sesvetama na osnivanju RC Dugo Selo bile pohvaljene.

«Kako je jedna od ideja vodilja RC Zagreb-Sesvete – kroz druženje širenje prijateljstva – nismo ni ove godine zaobišli međunarodnu, sada već 11. Rotary regatu Zadar. Posada od osam članova na čelu s prijateljem skiperom Davorom Poljakom odradila je sva četiri plova i u svojoj skupini osvojila drugo mjesto. Treba naglasiti da je u našoj skupini bio i brod RC Pula koji je ove godine bio i apsolutni pobjednik regate pa im i ovim putem čestitamo – ističu u ovom Rotary klubu.

Prijatelji iz RC Zagreb – Sesvete organizirali su 4. listopada i planinarski izlet na Medvednicu, s ciljem na Kaptolskoj lugarnici Gorščica. Uz laganu šetnju na svježem zraku te ugodno druženje i dobro jelo, moglo se dobro zabaviti uz pjesmu i druge rekreacijske aktivnosti. Zavidne kulinarske vještine i ovaj puta pokazao je prijatelj Milan Pokrajčić.

«Klupske dobrotvorne aktivnosti ove godine usredotočit će se na poticaj mladima. Utemeljivši sustav stipendiranja tijekom prošle godine, ovih dana raspisan je natječaj za dodjelu četiri stipendije đacima srednje škole u Sesvetama za novu školsku godinu. Želja nam je kroz ulaganja u znanje i mlade pomoći u napretku lokalne zajednice – ističe predsjednik Kluba Ivan Fridrih te u planu ovogodišnjih aktivnosti najavljuje kako će članovi kluba i ove godine posjetiti Caritasov dom u Vugrovcu s prigodnim darovima te dogovoriti aktivnosti za daljnju pomoć domu, nakon proljetnog angažmana kluba prilikom zamjene neispravne stolarije koju je donirao klub zajedno s tvrtkom MAPOK.

Valja istaknuti kako su u RC Zagreb – Sesvete već započeli i s pripremama za organizaciju proslave Martinja u studenom, kada će se uprizoriti i ceremonija krštenja mošta te degustacija vina prijatelja vinara i podrumara - Palčića, Petljaka i Tukše, nakon čega će uslijediti i tradicionalni Božićni koncert u prosincu.

Rotary Club Slavonski Brod

Završena akcija

"Djeca i osobe s invaliditetom u prometu"

Darko Junačko

U ponedjeljak, 16. lipnja, u nazočnosti brojnih gostiju iz javnog života grada Slavonskog Broda i županije Brodsko- posavske izvršena je primopredaja dužnosti u Rotary Clubu Slavonski Brod.

Tako će u narednom razdoblju dužnost predsjednika obnašati Otmar Rubin. Planova je, ističe, mnogo, ali njihova realizacija u mnogome ovisi i o financijskim mogućnostima. Novoizabrani predsjednik kluba posebno je istaknuo poticanje izvrsnosti kako u školstvu tako i na drugim područjima znanosti ali i kod mladih sportaša i umjetnika.

«Težnja je u nadolazećem razdoblju dodatno intenzivirati aktivnosti našeg mladog kluba, poboljšati suradnju s drugim klubovima u Hrvatskoj, ali i inozemstvu. Na tom tragu je i akcija koja se održava na svjetskoj razini a riječ je o iskorjenjivanju poliomielitisa što je uistinu sveobuhvatna akcija svih rotarijanaca na svijetu – ističe predsjednik RC Slavonski Brod Otmar Rubin, kojemu je predsjednički lanac predao Đuro Tunjić. On je imao zadatak voditi brodski Rotary klub u obnoviteljskoj godini u kojoj je okupljeno članstvo i u kojoj je Klub ponovo primljen u Rotary International.

«Taj je posao uspješno završen, a sada se od novog predsjedništva očekuje rad na uključenju novih članova te rad na prepoznatljivim akcijama Rotary Cluba Slavonski Brod - istaknuo je prijašnji predsjednik Tunjić.

Valja spomenuti da je u ovoj godini uspješno završena i prva akcija slavonskobrodskih rotarijanaca pod nazivom „Djeca i osobe s invaliditetom u prometu".

Rotary Club Mostar

Poklon za predsjednika Mesića

Š. Serdarević

Izaslanici Rotary Cluba Mostar na ovogodišnjoj konferenciji Districta u Zagrebu imali su posebnu čast pozdraviti prisutne te predsjedniku Stjepanu Mesiću zahvaliti na njegovoj podršci razvoju Bosne i Hercegovine i grada Mostara. U znak zahvalosti poklonili su predsjedniku Mesiću prigodan poklon - bareljef u bakru, rad mostarskog umjetnika Ismeta Kurta.

Rotary Club Mostar na distriktnoj su konferenciji zastupali Tihomir Rozić, predsjednik Kluba te Edin Batlak, Marinko Marić i Zlatan Buljko.

Rotary Club Bihać

Rotary vlak se mora doživjeti

Rotary vlak – manifestacija koju organizira Rotary Club Bihać od 2004. godine već je postala svojevrsnim zaštitnim znakom ovog kluba. I ove je godine više od stotinu rotarijanaca putovalo vlakom kanjonom rijeke Une i širilo dobru volju rotarijanskog razumijevanja i prijateljstva.

O ovogodišnjem, 5. Rotary vlaku, koji je svoj polazak imao 21. lipnja, izvijestio je i bihaćki Novi radio. «Ovo morate doživjeti, jer riječima se ne može opisati « – rekli su sudionici ove jednodnevne priredbe bihaćkih rotarijanaca za Novi radio.

Na put se krenulo uzvodno od Bihaća do Martinbroda, gdje je organiziran razgled manastira Rmanj, a potom su sudionici ove jedinstvene priredbe koja ima i ogroman turistički potencijal, uživali u predivnim prizorima uz smaragdnu Unu. U Kulen Vakufu mještani su i ove godine za putnike Rotary vlaka priredili kulturno – umjetnički program, a nakon jednosatnog nastupa KUD-a Bratstvo iz Ripča, za njih su članice Udruženja žena Kulen Vakufa na obali rijeke prostrle stolove na kojima su ponudile tradicionalna vakufska i bosanska jela, «od domaće tarahane, jahnije, raznih vrsta pita do hurmašica, šljivopite i baklave – navodi bihaćki radio.

Predsjednica Rotary Cluba Bihać Azrija Piralić dodaje kako su ovu priredbu obogatili i s likovnom kolonijom, malonogometnim susretom između veterana Kulen Vakufa i rotarijanaca te šahovskim mini turnirom, pa je i ovogodišnje rotarijansko druženje na rijeci Uni bila nova prilika za bolju promociju prirodnih ljepota uz rijeku Unu i turističkog potencijala toga kraja.

Povijest Rotaryja u Hrvatskoj (1. dio)

Prvo rotarijansko razdoblje (1929-1940.)

Oleg Mandić

U svojoj europskoj ekspanziji poslije I. svjetskog rata, rotarijanska se misao pojavila u Hrvatskoj koncem dvadesetih godina prošloga stoljeća. U tome je presudnu ulogu odigrao čehoslovački 66. Distrikt i njegov tadašnji guverner Jozef Schultz, kojeg je Rotary International i službeno bio zadužio za promicanje rotarijanstva u netom stasalim zemljama Južnih Slavena. I upravo je Schultzova povezanost s ing. Radovanom Alaupovićem dovela 6. ožujka 1929. godine do osnutka prvog hrvatskog Rotary kluba - onog u Zagrebu.

RC Zagreb osnovan je svega dva dana (!) poslije RC Beograd. Ova su dva Rotary kluba preuzela i vodeću ulogu u istovremenom širenju i osamostaljivanju Rotaryja u tadašnjoj jugoslavenskoj državi. Tek dvije godine poslije toga (14. ožujka 1931.), osnutkom RC Ljubljana, stvoreni su bili preduvjeti za osnivanje jugoslavenskog 77. Distrikta (1932. godine).

Brojni problemi koji su pratili stvaranje mnogonacionalne države SHS, pa Jugoslavije, bili su u manjem obliku prisutni i pri funkcioniranju novog Distrikta.

Možemo to zaključiti i iz priopćenja redakcije časopisa "Jugoslovenski Rotar" koja je morala riješiti pitanje mnogojezičnosti na tom području: "Sve obavijesti će se štampati latinicom (hrvatski i slovenski), ali ekavski (srpski), dočim će se članci objavljivati dogovorom autora sa redakcijom".

Pri spomenu časopisa "JR" koji je izlazio od 15. 7. 1933. do 15. 2. 1941. godine zanimljivo je spomenuti da je isti sve do pred II. svjetski rat objavljivao redovito rubriku "Iz čehoslovačkog 66. Distrikta". Očiti doprinos utjecajima pod kojima je rotarijanstvo stasalo na ovim prostorima.

U tom prvom razdoblju "Hrvatskog rotarijanstva" (1929-1941.) osnovano je još deset Rotary klubova i to: Osijek (3. 10. 1929.), Sušak (današnja Rijeka - 7. 9. 1930.), Varaždin (16. 11. 1930.), Split (14. 5. 1931.), Vukovar (20. 11. 1931.), Dubrovnik (2. 2. 1933.), Šibenik (23. 4. 1933.), Karlovac (12. 1. 1935.), Slavonski Brod (17. 6. 1935.) i Vinkovci (24. 4. 1937.).

A da su hrvatski rotarijanci u tom razdoblju igrali značajnu ulogu u rotarijanskome svijetu, kako unutar 77. Distrikta, tako i RI-a, govori i čitav niz podataka od kojih ću nabrojiti tek neke:

- Distriktnoj konferenciji u Zagrebu 1934. godine prisustvovao je i predsjednik RI-a John Nelson;

- Distriktnoj konferenciji u Ljubljani 1935. nazočilo je više rotarijanaca iz Zagreba (42,45 posto) nego li iz same Ljubljane (28,17 posto);

- 1934. godine RC Sušak organizira druženje s rotarijancima iz Islingtona (Engleska), RC Dubrovnik s francuskim rotarijancima (11. 9. 1935.) na brodu "Champollion", a RC Split pak s njemačkim rotarijancima (12. 9. 1935.) na brodu "General von Stauben".

- Europski savjetodavni odbor Rotary Internationala održao je svoje redovno zasjedanje od 13. do 16.10. 1937. godine u Zagrebu.

- U to je doba RI ustanovio Rosanoff-pokal za najbolju posjećenost među svim klubovima u kontinentalnoj Europi, Sjevernoj Africi i područjima istočnog Sredozemlja. Tu prestižnu nagradu za razdoblje 1938./39. osvojio je RC Karlovac.

- Neosporno je, da je stvar ugleda hrvatskih rotarijanaca okolnost da je 18. lipnja 1939. godine, na 30-godišnjem zasjedanju RI u Clevelandu, između više od 100 guvernera i 9200 delegata iz cijeloga svijeta, upravo ing. Radovanu Alaupoviću iz RC Zagreb, guverneru 77. Distrikta, pripala čast da u ime RI uputi pozdrav gradonačelniku R. Burtonu a gradu Clevelandu zahvali na srdačnoj dobrodošlici.

Međutim, početni je entuzijazam i međunarodni ugled jedno a svjetska recesija i početak nemilih zbivanja u susjedstvu (Anschluss u Austriji, Sudeti u Čehoslovačkoj, agresija na Poljsku i posebno eskalacija antisemitizma u Europi) nešto čisto drugo. Vjerojatno je upravo to bio razlogom negativne fluktuacije broja članstva u hrvatskim klubovima počam od 1939. godine. Evo samo nekoliko podataka o tome. Broj članova u 11 hrvatskih Rotary klubova bio je slijedeći: 1939. - lipanj 273, rujan 259, listopad 257, studeni 253, prosinac 250, a 1940. godine - veljača 249, svibanj 248.

I konačno, unatoč tome što je rotarijanstvo u Južnih Slavena naišlo na plodno tlo, što se zorno razabire kako iz visoke frekvencije prisustva sastancima (Prosjek Distrikta 1939. godine je 72,15 posto; RC Slavonski Brod 89,13 posto, RC Split 81,33 posto), tako i iz najraznovrsnije tematike koja bude predmetom rasprave na klupskim sastancima (1937. godine RC Dubrovnik provodi anketu o muškoj prostituciji...itd.) - 31. prosinca 1941. godine Rotary International briše iz svog članstva "zbog neaktivnosti" (!?) sve jugoslavenske Rotary klubove (i ne samo jugoslavenske). Briše ujedno i sva njihova dotadašnja dugovanja prema Upravi. Očito je II. Svjetski rat na velika vrata ušao i u RI.

Drugo (ne)rotarijansko razdoblje (1941-1988.)

Tijekom II. svjetskog rata, prema tome, niti je bilo a niti je moglo biti rotarijanske aktivnosti u Hrvatskoj. Sporadično se samo i marginalno, ponajviše u kontekstu određenih drugih događaja, spominjala sudbina nekih viđenijih hrvatskih rotarijanaca. Tako se kipar Ivan Meštrović i dr. Milovan Zoričić, predsjednik Upravnog suda u Zagrebu, spominju u vezi jednog procesa tokom kojeg su neko vrijeme bili i uhapšeni. Krešimir Brovet (industrijalac), dr. Ivo Belin (tajnik Burze), dr. Jozo Poduje (odvjetnik) i ing. Vladimir Žepić (visoki činovnik), svi iz Zagreba, završili su u logoru Jasenovac. Dvostruki pak guverner, dr. Viktor Ružić iz Sušaka uhapšen je nakon talijanske okupacije i poslije 4 mjeseca zatvora otpremljen je u Italiju u internaciju.

Rat je okončao. U malo dotjeranim starim granicama formirana je nova država. I opet Jugoslavija. A Hrvatska je u njoj figurirala kao federalna jedinica. U novoj državi nitko nije izrijekom zabranio Rotary, ali niti je tko u Jugoslaviji 50-ih, 60-ih i 70-ih godina prošlog stoljeća razmišljao o Rotaryju i rotarijanstvu, niti je RI imao ikakvih planova o proširivanju svoga utjecaja na zemlje komunističkog bloka kojem je Jugoslavija/Hrvatska pripadala. Da bi se tu nešto promijenilo trebale su stasati nove generacije s novim/starim idejama.

Drugo rotarijansko buđenje (1988. - 1998.)

Prva razmišljanja o Rotaryju u Hrvatskoj, nakon mnogih desetljeća, pojavljuju se polovicom osamdesetih. Nosioci takvih razmišljanja bili su ponajprije prim.dr. Jerko Stipičić iz austrijskog RC Kufstein, a kasnije RC Graz Neutor i njegov najprije poslovni partner, pa prijatelj prim. dr. Ivo Husić iz Zagreba. Dr. Stipičić je u Austriji poznat kao "otac rehabilitacije", graditelj svih nacionalnih centara za rehabilitaciju, tvorac novih ideja i koncepcija u rehabilitaciji ozljeđenih. Dr. Husić je pak djelatnik na polju medicinske opreme i pripada upravo onoj generaciji koju sam maločas spominjao. Husić o njoj kaže: "Moja je generacija bila generacija koja je imala sreću i prokletstvo živjeti u zanimljivim vremenima". Jer tadašnja razmišljanja o rotarijanstvu u Hrvatskoj činila su se sanjarenjem. Sama ideja je proživljavala svoju evoluciju od vlastita tajenja i prešućivanja (tada još opasnih ideja o udruživanju izvan socijalističkog saveza) pa do otvorenog traženja istomišljenika.

U to je doba srušena takozvana željezna zavjesa. Zemlje s do tada komunističkom vladavinom osamostaljivale su se. Za Rotary to nije bio politički, već ljudski poticaj. Jugoslavija se također sve više otvarala prema vanjskom svijetu. Zamijećeno je to i u RI, pa tako u našu priču kasnih 80-ih godina ulazi i Rotary Distrikt 1910. Distrikt 1910 prvobitno je bio osmišljen za polovicu teritorija Austrije, ali tada, pod utjecajem novonastale situacije dobiva od RI odgovornu zadaću da na području Mađarske i bivše Jugoslavije ponovno uspostavi Rotary. Da bih opisao tadašnju situaciju poslužit ću se tekstom što ga je jednom napisao tadašnji guverner, pokojni dr. Ernst R. Ragg: "Za ispunjenje datog zadatka u Mađarskoj nije bilo nikakvih teškoća koje bi proizašle iz tamošnje nutarnje politike. Bilo ih je jedino odatle što su postojale snage koje su još šest mjeseci prije toga marširale komunističkim korakom, a ubrzo potom poželjele postati zaneseni rotarijanci. Ta pojava vrijedi za sve zemlje koje su bile komunističke. Ali u bivšoj Jugoslaviji su odnosi bili mnogo složeniji."

Uskoro se Ivo Husić ponovno našao u RC Graz Neutor. Ovoga puta (1990. godine) s Jurajem Kolarićem i s punomoći inicijalne grupe odabranih kandidata. Rotary je vrlo brzo reagirao. Očekivao je naime, s obzirom na otvorenost i onakve Jugoslavije prema svijetu, da su u njoj preduvjeti za pokretanje rotarijanstva zreliji nego li u drugim zemljama iza Željezne zavjese. Iza toga je slijedio proceduralni put u smislu pravila Rotary Internationala da se u jednoj državi mora osnovati Rotary klub najprije u njenom glavnom gradu. Pretpostavilo se da će u budućoj državi (!?) Hrvatskoj glavni grad biti Zagreb, pa je shodno tome dokument osnivačke liste što su ga Husić i Kolarić prezentirali i službeno prihvaćen. Bilo je to 23. listopada 1990.

Zdenko Tomljanović iz RC Rijeka Sveti Vid sudjelovao je u radu šest konferencija Rotary Internationala

Jedinstveno iskustvo za svakog rotarijanca

Prisustvovanje konferencijama Rotary Internationala, središnjem godišnjem okupljanju rotarijanaca iz cijelog svijeta, trebala bi biti obveza svakog rotarijanca, a prijatelj Zdenko Tomljanović iz Rotary Cluba Rijeka Sveti Vid, koji je sudjelovao u radu šest konferencija RI-a, ističe kako je to ujedno i jedinstveno rotarijansko skustvo.

«Osim što se na konferencijama Rotary Internationala podnose izvještaji o radu Rotaryja u toj godini i predstavljaju planovi za rotrijanske aktivnosti u nastupajućoj rotarijanskoj godini, konferencije su prigoda da se bolje upozna Rotary u dijelu svijeta u kojem se konferencija održava, ali i nova prilika za rotarijansko druženje i upoznavanje prijatelja iz cijelog svijeta. Na konferenciji u Osaki 2004. godine bilo je na primjer 46 tisuća prijatelja iz cijelog svijeta – ističe prijatelj Tomljanović koji je prvi puta prisustvovao konferenciji RI-a 2003. godine u Brisbaneu, a potom su slijedile konferencije u Osaki, Chicagu, Copenhagenu, Salt Lake Cityju i ove godine u Los Angelesu.

« Zanimljiva je struktura prijatelja koji se mogu susresti na konferencijama. Na stepenicama Osaka doma tako sam recimo čuo i ovakvu konverzaciju dvojice rotarijanaca: «Tvoje ime je King?», «Ne, to je moj naslov». Najbolji je dojam na mene ostavila konferencija u Brisbaneu. Tamo sam stekao brojna nova poznanstva, posebno zbog države iz koje dolazim. Na konvencijii nas je posebno pozdravio geverner pokrajine Gold Cost, a rotarijanci iz Brisbanea su me posebno oduševili svojom jednostavnošću i organizacijom života. Tamo sam čuo i zanimljiv opis rotarijanskog služenja – uspoređeni smo s Robinom Hoodom, koji je u svoje vrijeme pomagao siromašne na nelegalan način, dok rotarijanci to danas rade legalno. Posebno je u Australiji bio zanimljiv i lov na krokodile koji su kao vrhunsku atrakciju organizirali domaćini za sudionike konferencije Rotary Internationala – prisjeća se prijatelj Tomljanović.

Na konferenciji u Osaki slijedeće godine Zdenka Tomljanovića je najviše impresionirao broj okupljenih rotarijanca. «Čovjek se tada osjeća kao dio nečeg stvarno velikog i dobrog. Osjećao sam se posebno ponosan i kao rotarijanac iz Hrvatske. Ponovo me oduševila gostoljubivost Japanaca, ljepota krajolika i tamošnji običaji i folklor, recimo bubnjari iz Kobea – kaže Zdenko Tomljanović o konferenciji u Osaki.

Na stotu obljetnicu Rotaryja, 2005. godine, konferencija je održana u Chicagu, «kolijevci rotarijanstva», a prijatelj Tomljanović kaže kako je tom prigodom posjetio i centralu Rotayja u Evanstonu, gdje je predsjedniku RI uručio knjigu Rotary i mi, o rotarijanstvu u Hrvatskoj koju je napisao prijatelj Oleg Mandić iz RC Rijeka.

«Obični ljudi s ulica Chicaga s oduševljenjem su prihvatili 39.000 rotarijanaca iz 165 zemalja svijeta koji su stigli na konferenciju. Kao rotarijanac sam se osjećao predivno kada su mi na ulici prilazili prolaznici i zahvaljivali na svemu dobrom što Rotary pokret čini u humanitarnom djelovanju širom svijeta – napominje prijatelj Tomljanović i dodaje kako je konferencija u Kopenhagenu 2006. godine također bila jedinstveni doživljaj.

«Konferencija u Kopenhagenu održana je u znaku povezanosti dviju država koje povezuje rotarijanstvo i Oresund most, koji je bio i simbol konferencije na kojoj je bilo 15 tisuća rotarijanaca, a posebno će mi u sjećanju ostati i posjet selu u kojem se živi na način kojim su živjeli Vikinzi u da-

lekoj prošlosti – govori o konferenciji u Kopenhagenu Zdenko Tomljanović.

« Lani je konferencija organizirana u Salt Lake Cityju, umjesto stradalog New Orleansa, i bila je za sve sudionike vrlo dojmljiva, kao i ovogodišnja – u Los Angelesu. No, ona je odrađena prilično rutinerski, s događanjima baziranim na holivudskom spektaklu, koji je dao zabavnu notu rotarijanskoj konferenciji. Njen službeni dio bio je organiziran kroz više radionica vezanih uz Rotary pokret na kojima su predstavljene brojne ideje za rad Rotaryja – kaže Zdenko Tomljanović i dodaje kako prisustvo konferencijama Rotary Internationala, kao delegat svog kluba, shvaća kao vrhunac djelovanja u Rotaryju te se već veseli odlasku u Birminghamu, gdje će u lipnju sljedeće godine biti organizirana nova konferencija Rotary Internationala.

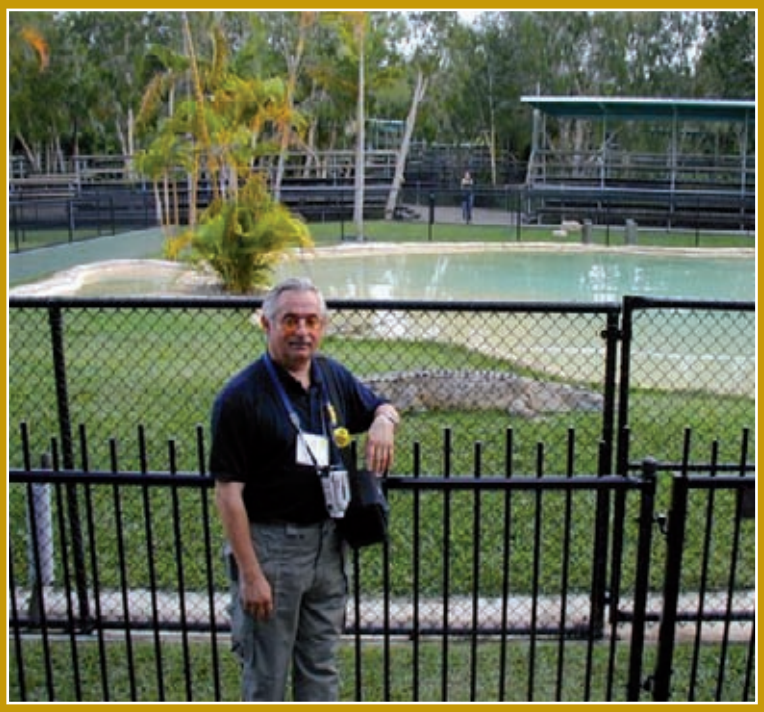

Rotaract Club Zagreb

Znanje je užitak

Petra Horvatović Kuča

Program "Znanje je užitak" provodi udruga Aktiva od 2006. godine pod stručnim vodstvom dr.med. Dubravka Lepušića, predsjednika Rotary Cluba Zagreb – Sljeme, a za cilj ima educirati srednjoškolce na području cijele Hrvatske o uzrocima, posljedicama i adekvatnim metodama zaštite od spolno prenosivih bolesti. Osim edukativnog dijela koji se provodi kroz predavanja, program sadrži i umjetnički dio u kojem promovira talente i vještine učenika svake pojedine škole i to organizacijom koncerta školske rock grupe. Program je prepoznalo i preporučilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, predstavljen je i u inozemstvu a podržao ga je i Rotaract Cluba Zagreb.

Ovaj je klub organizirao i humanitarni party u Piranha baru na zagrebačkom Jarunu. Osim dobre zabave i druženja članova Kluba, na partyju su prikupljana sredstava za provedbu edukativnog programa "Znanje je užitak" u srednjim školama. Osim članova Kluba, partyju su se pridružili i sponzori koji su donirali nagrade za tombolu. Više od 400 prisutnih gostiju uspjelo je sakupiti 8 tisuća kuna. U Rotaract klubu zahvaljuju svim članovima na angažmanu, posjetiteljima na dobroj volji, a svim zagrebačkim Rotary klubovima na tome što su prepoznali i podržali našu akciju.

U Klubu je pokrenuta još jedna zanimljiva i hvalevrijedna akcija. Zagrebački rotaraktovci odlučili su prikupljati telefone od rashoda pojedinih tvrtki i zatim ih darovati udrugama kojima je takva oprema neophodna za rad. Klub je u ovoj akciji donirao 70 telefona i 2 telefonske centrale i to udrugama "Bokci" i "Plavi telefon".

Već više od devedeset godina rotarijanci razmjenjuju zastavice svojih klubova

Zalog međunarodnog prijateljstva

U rujnu 1914. godine predsjednik Nacionalnog udruženja Rotary klubova Frank Mulholland iz Toleda u Ohiou je prema instrukcijama koje je dobio na konferenciji održanoj te godine u Houstonu formirao odbor koji je imao zadaću da dizajnira zastavu za sve Rotary klubove. Do tada su prema podacima Rotary Internationala bila osnovana 123 kluba u šest zemalja, a brojili su već 15 tisuća članova.

Na čelu je odbora bio Mulhollandov prethodnik, Russel Greiner iz Kansas Cityja, treći predsjednik Rotaryja, a u povijesti Rotaryja ostat će zabilježeno da je za razliku od rotarijanskog simbola – kotača, koji je doživio nekoliko značajnih promjena u dizajnu, skica koju je ponudio Greinerov odbor odmah dobro prihvaćena i praktično nije doživjela velikih promjena. On je ovako opisao dizajn rotarijanske zastave: « Pozadina stijega će biti bijela, kao simbol međunarodnog usmjerenja Rotaryja. U sredini zastave treba biti amblem organizacije u zlatno – plavoj kombinaciji». Boje koje je odabrao Odbor u skladu su sa simbolikom. Bijela je boja simbol čistoće i nevinosti, ali i savršenstva, i simbolizira jedinstvo, jer kako piše Didier Colin u Rječniku simbola, mitova i legendi «ona zapravo i nije boja, već je potencijalna boja ili spoj svih boja sunčeva spektra».

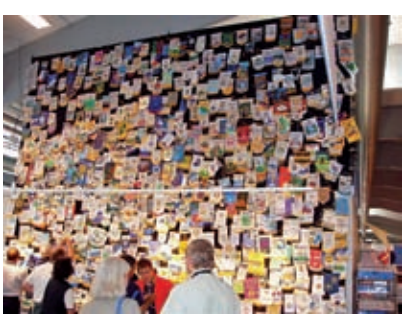

Plava boja pak asocira na čistoću i dubinu, povezana je s beskrajem i apsolutnim, pa ju je odabrao i Rotary, kako piše Greiner, jer označava – stalnost. Plava je i «service» boja, pa su stoga i sve odore javnih službenika u pravilu – plave. Zlato pak su sve svjetske civilizacije oduvijek iznimno cijenile kao plemenitu kovinu, pa ga i danas povezujemo sa svime što je lijepo, rijetko, vrijedno i dragocjeno. Greiner smatra kako je zlato – «čisti standard» pa je i kotač – simbol napretka i civilizacije, zlatne boje.

Čast da tek dizajnirani rotarijanski stijeg prvi puta podigne na jarbol pripao je upravo Greineru, koji je pred mnoštvom rotarijanaca i radoznalaca, 4. siječnja 1915. godine, točno u 11 sati, istaknuo zastavu ispred hotela Baltimore u Kansas Cityju.

Od tog siječanjskog dana zastava je postala prepoznatljivo znamenje Rotaryja, insignija koju su rotarijanci dobro prihvatili i rado je isticali, čak i u vrlo neobičnim prigodama. David Forward u knjizi A Century of Service tako navodi i nekoliko primjera isticanja rotarijanskog stijega. Rotarijanac Richard Byrd preletio je sa zastavom Rotaryja iznad Južnog pola 1925. godine, a četiri godine kasnije i nad Sjevernim polom. Profesor Auguste Piccard, poznati švicarski aeronaut i balonaš, nosio je rotarijansku zastavu koju su mu dali ciriški rotarijanci, u svom balonu kada je postavljao visinski rekord uzdignuvši se na 18.526 metara visine, gotovo dosegnuvši stratosferu. Godinu dana kasnije zastava pak je dugo putovala u suprotnom smjeru zahvaljujući članovima RC Houston koji su je spustili 2.085 metara ispod površine zemlje u rudniku Quincy Couper. Rotarijanska je zastava bila i u svemiru, kamo ju je odnio slavni rotarijanac Frank Borman iz Space Centera Houston na svom letu oko Mjeseca.

Zastavu su prihvatili svi Rotary klubovi i prema predlošku Greinerovog odbora dizajnirali vlastite klupske zastavice koje su rado razmjenjivali s drugim klubovima. Tako se uvriježio lijepi običaj da rotarijanci, kada posjete neki klub, kao znak i zalog prijateljstva, donose klupsku stolnu zastavicu. Razmjena zastavica postala je nezaobilazna gesta i jasan simbol međunarodnog prijateljstva i razumijevanja rotarijanaca.

Mjeseci u rotarijanskoj godini

Svakog mjeseca **nova** tema

Gotovo je svaki mjesec u rotarijanskoj godini posvećen nekoj temi koja klubovima pomaže da se u godišnjem planu rada posebno usredotoče na određenu rotarijansku vrijednost ili program.

Još od 1913. godine, kada je prihvaćen prijedlog revizora da rotarijanska godina započne usred kalendarske – 1. srpnja, Rotary je nastojao da se klubovi u svojim aktivnostima svakog mjeseca posebno posvete određenoj temi, a kako se aktivnost Rotary pokreta s vremenom širila danas je gotovo svaki mjesec u godini posvećen novoj temi. U povijesti Rotary pokreta ostat će zabilježeno kako je službeno obilježavanje prvog Rotary mjeseca započelo u srpnju 1983. godine.

Prema rotarijanskom kalendaru srpanj je tako posvećen opismenjavanju, budući je borba protiv anafalbetizma jedna od najvažnijih i najuspješnijih aktivnosti Rotary pokreta u svijetu. U kolovozu bi se klubovi trebali posebno posvetiti članstvu i širenju, jer je, ističu u Rotary Internationalu, briga o članovima trajan zadatak svakog Rotary kluba. Uz Mjesec članstva i širenja vezana je i tema u rujnu, mjesecu koji je posvećen – novoj generaciji. Listopad je u rotarijanskom kalendaru – Mjesec službe u zvanju, a studeni – Mjesec Rotary fondacija. U prosincu bi klubovi akcijama trebali obilježiti Mjesec obitelji, a u siječnju bi se trebali posvetiti – svjesnosti. Veljača, mjesec u kojem je osnovan Rotary, proglašen je Mjesecom razumijevanja u svijetu, travanj je Mjesec Rotary magazina, a lipanj, posljednji mjesec rotarijanske godine je Mjesec Rotary Fellowshipa. Bez teme su za sada tek ožujak i svibanj, no, valja očekivati kako će i za te mjesece biti određena tema važna za Rotary pokret. Valja istaknuti kako Rotary kroz godinu posebno obilježava i dva tjedna, pa je tako tjedan u studenom posvećen Interactu, dok je Rotaractu posvećen tjedan u ožujku.

Rotary International preporuča svim klubovima da prema ovom kalendaru, već u godišnjem planu nastoje planirati mjesečne akcije koje bi bile usmjerene prema odabranim temama, pri čemu praksa u stotinama Rotary klubova širom svijeta ponovo pokazuje bogatstvo ideja u načinima služenja.

IMPRESSUM

Rotary magazin

glasilo Hrvatskog Rotary saveza

Nakladnik: Hrvatski Rotary savez

Za nakladnika: International Press
rotarymagazin@gmail.com

Uređivački odbor: Robert Nemling (predsjednik), Marijan Bulat, Ivan Domislović, Želimir Feitl, Zvonko Jadrešin, Ivan Urlić, Vladimir Zobundžija

Povjerenik HRS: Ivan Domislović

Glavni urednik: Igor Čolaković

Grafički urednik: Vjeran Kostović

Oblikovanje:
Saša Kušter, Vjeran Kostović

Tisak: TIVA Tiskara Varaždin

Naklada: 1.200 primjeraka

U Barceloni održano Svjetsko ITFR prvenstvo

Slobodan Mikac

najbolji tenisač među rotarijancima

Član Rotary Cluba Varaždin 1181. Slobodan Mikac na Svjetskom teniskom prvenstvu rotarijanaca, koje je održano u Barceloni, od 1. do 6. rujna, osvojio je čak tri naslova svjetskog prvaka, potvrdivši kako je najbolji tenisač – rotarijanac na svijetu.

Svjetsko prvenstvo je po četvrti puta organizirao ITFR - Rotary Fellowship, u kojem je okupljeno više od 500 rotarijanaca – tenisača iz 45 zemalja svijeta, a kojeg su prije nekoliko godina osnovali zagrebački rotarijanci na čelu s Tomislavom Maravićem i Mladenom Novakovićem.

Slobodan Mikac je u konkurenciji tenisača starijih od 50 godina dobio sve kvalifikacijske mečeve, a onda je u hrvatskom finalu savladao Tomislava Marovića.

Mikac je naslov svjetskog prvaka osvojio i u igri parova gdje je u muškom finalu, zajedno s Danijelom Križanom iz Rotary Cluba Sesvete, pobijedio par Thomson – Kuhi te u konkurenciji mješovitih parova, gdje je sa suprugom Kristinom ponovo bio najbolji.

Kristina Mikac bila je blizu još jednom naslovu, no, u finalu tenisačica izgubila je u finalu od Marion Mas.

U konkurenciji igrača mlađih od pedeset godina pobijedio je Božo Omazić iz RC Osijek, dok je u muškim parovima starijim od 50 godina slavio talijanski par Cinfreda i Liciguano.

„Kada na turniru osvojite tri naslova, a pogotovo kada je to službeno svjetsko prvenstvo, imate razloga biti zadovoljni, no, turnir u Barceloni je protekao u izvrsnoj atmosferi, pa vjerujem kako su sretni i zadovoljni svi rotarijanci koji su igrali na ovom svjetskom prvenstvu – rekao je Slobodan Mikac, trostruki svjetski prvak.

Tehnološki park Varaždin

Tehnološki park Varaždin (TechPV) je inkubacijski centar za inovativna tehnološka start-up poduzeća, uspostavu mehanizma za unapređenje postojećih tehnološki inovativnih poduzeća, poboljšanje transfera znanja s učilišta i razvojnih centara u gospodarstvo, umrežavanje poduzeća, obrazovnih institucija, razvojnih agencija i inovativnih pojedinaca te promjenu percepcije prema inovativnosti kao temelju novog gospodarstva.

- Preko 250 novostvorenih radnih mjesta u području razvoja softvera
- Mogućnost prijave inovativnih projekata na europske i domaće fondove
- Zatvaranje financijskih konstrukcija za nova tehnološki inovativna poduzeća i projekte
- Konzalting u području tehnologija

Tehnološki park Varaždin (TechPV) dio je europske poduzetničke mreže. TechPV kao regionalni partner za sjeverozapadnu Hrvatsku europske poduzetničke mreže dio je projekta kojeg je podržala Europska komisija u okviru programa CIP – Program EU za konkurentnost i inovacije, a vrijedan je ukupno 1,5 milijuna eura u razdoblju od tri godine.

Tehnološki park Varaždin d.o.o.

RH - Zagrebačka 94, Varaždin
Tel: +385/0/42 213 700
Fax:+385/0/42 200 720
Mob:+385/0/98 41 41 81

Rotaract Club Varaždin organizirao nogometni turnir za akciju „mi NE volimo MINE“

Mladi rotarijanci protiv minskog zagađenja

Rotaract Club Varaždin organizirao je u subotu, 10. svibnja, na varaždinskom stadionu Sloboda, malonogometni turnir na kojem su nastupili svi hrvatski Rotaract klubovi, a prihod ostvaren organizacijom turnira varaždinski su rotaraktovci namijenili projektu „mi NE volimo MINE“.

„Ovu akciju već dvije godine provodi Rotaract Club Osijek, a do sada je za razminiranje prikupljeno oko 50 tisuća kuna. Naš je klub, kao i drugi Rotaract klubovi u zemlji, odlučio podržati njihov projekt kroz organizaciju vlastitih dobrotvornih priredbi. Odlučili smo se za malonogometni turnir na kojem bi uz Rotaract klubove sudjelovali i njihovi matični Rotary klubovi – istakla je Nikolina Tomašković, predsjednica Rotaract Cluba Varaždin.

Na turniru je sudjelovalo četrdeset rotaraktovaca iz Varaždina, Osijeka, Zagreba, Rijeke i Splita, a za svaki primljeni gol matični je Rotary klub uplatio 60 kuna na račun akcije „mi NE volimo MINE“.

„ Upravo sa 60 kuna može se razminirati površina koja odgovara površini nogometnog gola. Odigrano je ukupno 10 utakmica na kojima je postignuto 50 golova. Želja nam je da Rotary klubovi iznos od 3.000 kuna još udvostruče, kako bi smo prikupili što više sredstava za uklanjanje mina u Parku prirode Kopački rit – rekla je predsjednica Rotaract Cluba Varaždin i najavila kako bi ovaj malonogometni turnir mogao postati tradicionalan.

Svi koji žele pomoći u akciji Rotaract Cluba Varaždin svoj prilog mogu uplatiti na račun broj: 2393000-1502130607 koji se vodi kod Slavonske banke Osijek.

LJEPOTA DETALJA

Toplinska izolacija fasade s lamelama od kamene vune TERVOL® DP-9 LAM smanjuje troškove grijanja više od

50%.

Izolacija je jedini materijal na vašoj kući koji se u cijelosti otplati.
I to nekoliko puta.

Za više informacija nazovite 042 401 305

ili nas posjetite na www.knaufinsulation.hr

PARTNER PROJEKTA ENERGETSKE EFIKASNOSTI

PRIJATELJ OKOLIŠA

KNAUF INSULATION

Winston Churchill – ratni premijer Velike Britanije

Rotarijanac na čelu Slobodnog svijeta

Igor Čolaković

Časopis Times proglasio je sir Winstona Churchilla, ratnog britanskog premijera, čovjekom prve polovice 20. stoljeća – gotovo sve važno što se dogodilo na svijetu kroz čak 50 godina – od 1900. do 1950. - bilo je u uskoj vezi s tim nevjerojatnim čovjekom, počasnim članom dvaju Rotary klubova – Rotary Cluba London i Rotary Cluba Wanstead & Woodford.

Prijatelj Winston bio je po svemu izniman čovjek. Nikada nije pobijeđen, jer se nikada nije priznavao pobijeđenim. Smatrali su ga inkarnacijom britanskog Johna Bulla, uspoređivali su ga s buldogom, a Ive Mihovilović pod aliasom Spectator o njemu je zapisao: «Bio je uvijek mnogo više nego rutinirani političar - osvajač vlasti. Bilo je plemenitosti u njegovom htjenju». Rijetki su životi tako ispunjeni akcijom. Bio je časnik, reporter, slikar, ministar, romansijer, diplomat, avijatičar i povijesničar. U nekima od ovih profesija dosegnuo je historijske razmjere i s pravom nosi naslov najvećeg britanskog državnika prošlog stoljeća.

Imao se roditi 1875. godine, ali rodio se ranije. Times od 3. prosinca 1874. objavio je kako se lordu Randolphu rodio sin «ali prerano». Winston Leonard Spencer Churchill rođen je tako 30. studenog u dvorcu Blenheim Palace, u obitelji Marlborough, jednoj od najotmjenijih aristokratskih loza, kao potomak slavnog vojskovođe koji je porazio francusku vojsku kod Blenheima (Blindheim) u kolovozu 1704. godine. Churchill je kasnije zapisao kako su se u tom dvorcu «zbila dva odlučna trenutka u njegovom životu – tu se rodio i oženio, i s obim je osobito zadovoljan». Njegov otac, lord Randolph Churchill, treći sin sedmog vojvode od Marlborougha, kada je Winston imao samo dvije godine, s obitelji odlazi u Irsku, gdje služi kao privatni sekretar svoga oca koji je bio potkralj Irske. Imao je blistavu, ali i kratkotrajnu političku karijeru kao ministar za Indiju i ministar financija u vladi. Oženio je Amerikanku – Jennie Jerome, čiji je pak otac bio suvlasnik onda već vrlo moćnog New York Ti-

mesa. O majci je Churchill pisao s mnogo poštovanja, ona je za njega «sjala poput večernje zvijezde». Otac mu je umro rano, duhovno utučen, u 46. godini života – 1895. Oca je vrlo cijenio, a biografi se slažu kako je velika ambicija Winstona Churchilla dijelom počivala na njegovoj želji da zasjeni oca. «Jednog dana neću više biti poznat zato što sam sin lorda Randolpha, nego će on biti poznat zato što je moj otac – jedna je od izjava koje mu se pripisuju iz vremena kada je nestrpljiv i pun samopuuzdanja počinjao karijeru. Kako je bio sitnije građe i često bolježljiv malog Winstona nisu poslali u najelitniju školu – u Eton, već je išao u javnu školu, i nije bio briljantan đak. Najbolje je ocjene imao iz povijesti, zemljopisa i engleske književnosti, a latinski nije volio. Poeziju je bio kadar učiti na metre – «Učim napamet tisuću stihova Macaulayja za nagradu. Trenutačno ih znadem 600» , pisao je budući Nobelovac. Bio je dobar u plivanju i vrlo dobar u mačevanju, a kasnije je odlično igrao polo.

Radni dan - noću

Churchillov je dan započinjao u osam sati, no, u krevetu bi ostajao gotovo sve do ručka. U krevetu je doručkovao, primao posljednje izvještaje i potpisivao hitne dokumente. Svakog je dana uživao u dvije vruće kupke. Nakon prijepodnevne bi krenuo na objed na kojem je uvijek bilo gostiju. Još od kubanske avanture ostala mu je navika popodnevnog odmora, pa bi se nakon ručka povukao u svoje odaje na siestu. Tek nakon poslijepodnevnog sna, u 18 sati, započinjao bi zapravo pravi radni dan Winstona Churchilla. Sastanci su uvijek trajali do kasno u noć, tek s pauzom za večeru, na kojoj je Churchill uvijek burno diskutirao. Vikendom bi nakon večere Churchill pogledao film, a onda bi ponovo nastavio raditi cijelu noć. Kažu kako je upravo noću Churchill najbolje radio, «baš kao i veliki bojni brod kojemu treba neko vrijeme da zaplovi punom snagom».

Winston nije bio «dovoljno pametan za odvjetnika»

«Moj je otac ustanovio da nisam dovoljno pametan za odvjetnika» - rekao je jednom prilikom američkim generalima Eisenhoweru i Clarku, pa mu je otac predložio vojničko zvanje. Bio je to logičan izbor za dječaka koji se često igrao olovnim vojnicima, a u vrtu priređivao prave bitke. Bilo je vrlo teško zamisliti neko drugo zanimanje koje bi zadovoljilo zahtjeve njegovog porijekla i nasljeđenog položaja. Njegova obitelj nije bila od onih koje bi sina dale u svećenike, a novinarstvo i život od pera, u kojem se tako brzo iskazao, predstavljali su društveno neprihvatljiv izbor. No, nastavnici su njegov akademski rezultat iz matematike proglasili nedostatnim za prijem u službu na Kraljevskoj vojnoj akademiji u Woolwichu, na kojoj su se školovali inženjerci i topnici. Tek iz trećeg pokušaja, u rujnu 1893. godine, prolazi prijemne ispite na Sandhurstu, s tako lošim ocjenama da je mogao ući jedino u konjaništvo. No, mladom se kadetu svidjelo u cijenjenom vojnom koledžu, počeo je uživati u nastavi i naposlijetku je vojno učilište napustio kao najuspješniji student u svom naraštaju. Dodijeljen je u veljači 1895. Četvrtoj husarskoj pukovniji kojom je zapovijedao pukovnik J.P. Brabazon, prijatelj njegove obitelji. No, život husarskog poručnika nije ga veselio, nije nalazio nikakva užitka u dangubljenju po klubovima i zabavama, u plesanju i zavođenju žena, čime su drugi ugodno ispunja-

vali svoje vrijeme. U pismu majci piše: «Što više znam o vojničkom životu – to mi se više sviđa – i to sam uvjereniji da to nije profesija za mene». Mučili su ga i financijski problemi, žudio je za uspješnom karijerom i slavom, ali nije imao kvalifikacija ni za jedan drugi posao. U parlament se više nije moglo na izbornoj listi «obiteljskog okruga», za parlamentarne klupe valjalo je steći financijsku neovisnost i istaknuti se pred stranačkim vođama. Dosjetio se mogućeg spasonosnog rješenja – poći će kao vojnik u bitke širom svijeta i iz njih izvještavati za londonske novine.

Prigoda za ostvarenje nauma pokazala se već u listopadu 1895. kada majku traži da plati troškove njegovog puta na Kubu, gdje je nakanio pratiti kampanju španjolske carske vojske protiv domorodačkih gerilaca i pisati za Daily Graphic, list s kojim je surađivao i njegov otac. Bio je to njegov prvi susret s ratom, «prvi metci koje sam čuo da su ispaljeni u srdžbi – zapisao je, njegovo dvostruko vatreno krštenje. No, iako su njegovi izvještaji svjedočili o nadarenosti autora, slavu još nije stekao, a i plaća je bila skromna – tek pet funti za dopis. Valjalo je pričekati ili izazvati novu priliku. Njegova je Četvrta husarska pukovnija u kasno proljeće 1896. upućena na dulje vrijeme u Indiju. Već pri iskrcavanju Churchill je ozlijedio rame i više se nikada nije mogao služiti mačem – «plemenitim bijelim oružjem». U zabitom garnizonu u Bangaloru po četiri je sata dnevno sjedio i proučavao Platona, Sokrata, Schopenhauera, Darwina, povijesne studije, sve dok do njega nisu stigle vijesti o vojnoj akciji britanskih trupa kod Malakanda, gdje su se pobunila lokalna plemena. Ekspediciju je trebao voditi stari prijatelj obitelji - sir Bindon Blood, koji je jednom ranijom prigodom mladom časniku obećao da će ga povesti kada bude kretao u kakav rat. Zadano obećanje je ispunjeno i Churchill izvještava o krvavim borbama kod Peshawara za dva lista, no, ponovo za slabu plaću od svega 5 funti, koju je s urednicima dogovorila njegova majka. Pohod je bio kratak i brutalan, no, za Churchilla ne previše uspješan. Iako se istaknuo u borbama, odličje mu nije dodijeljeno, a uredništvo Daily Telegrapha izvješća je objavilo tek s potpisom «od jednog mladog oficira». Samo dva mjeseca kasnije Churchill je već imao spremnu knjigu – Povijest jurišnih snaga kod Malakanda. Štivo je zainteresiralo publiku, a na knjizi mu je čestitao i princ od Walesa. No, još uvijek nije došlo vrijeme da Winston Churchill stekne veliku slavu i svoju sablju zamijeni parlamentarnom govornicom.

Parlamentarna govornica umjesto sablje

Novu je priliku za probitak ugledao u ekspediciji koju je vodio general sir Herbert Kitchener protiv Mahdija i njegovih islamskih fundamentalista u Sudanu. No, Kitchener je zazirao od ratnih dopisnika, bio je izuzetno nesklon mladim časnicima koji su honorarno zarađivali kao novinski izvjestitelji, a i ono što je čuo o Churchillu samo ga je učvrstilo u uvjerenju da mladom časniku ne dopusti novu avanturu. Churchill i njegova utjecajna majka ponovo su morali potegnuti obiteljske veze, ali ovoga puta u samom vrhu Kraljevstva. Za Churchilla su se založili Premijer i princ od Walesa, pa je nakon takvog cirkusa Kitchener morao popustiti – u Sudan kreće o vlastitom trošku i na vlastiti rizik, obavezavši se kako s novog ratnog pohoda neće izvještavati za britanske novine. Iako su ga kasnije optuživali da je pogazio zadanu riječ, Churchill je iz Sudana izvještavao u pismima prijatelju koji ih je proslijeđivao na objavu u Morning Post. Izvješća govore kako je u Sudan tada stiglo tridesetak najboljih britanskih dopisnika, spremnih da o ekspediciji napišu knjigu, no, Winston je bio bolji i spretniji. Njegova knjiga Riječni rat sve ih je nadmašila. Ostat će zapisano kako je juriš 21. kopljaničke kod Omdurmana, kojeg je Churchill briljantno opisao u svojoj knjizi, ujedno bio posljednji klasični juriš konjice u britanskoj povijesti.

Mladi Winston odlučio je konačno preći Rubikon, pa se u srpnju 1899. godine natjecao na dopunskim izborima za grofoviju Oldham u Lancashireu i – propao. Trebao se dogoditi još jedan rat da se mladi, ambiciozni časnik vine u političku orbitu Ujedinjenog Kraljevstva. Samo tri mjeseca kasnije izbio je rat između Britanaca i Bura, a Churchill je put južne Afrike krenuo odmah, istim brodom na kojem je bio i glavni zapovjednik britanskih trupa sir Redvers Buller i njegov

RCHILL

Ispijanje alkohola kao «sveti obred»

«Kada sam bio mlađi donio sam odluku da ne pijem žestoka pića prije objeda. Sada je moje pravilo da ne pijem prije doručka» - odgovorio je lakonski Winston Churchill nekom novinaru koji je Najvećeg Britanca zanovijetao da previše pije. «Ja sam od alkohola uzeo puno više, nego što je alkohol uzeo meni» - odvraćao je rijetkima koji su upozoravali da britanski premijer možda ima problem s alkoholom.

Iako je Churchillov alkoholizam pomno skrivan od britanske javnosti, znalo se da je još od rane mladosti volio zaviriti u čašu. Kao britanski premijer već bi nakon doručka popio dvije ili tri čaše viskija sa sodom, za ručkom bi pio viski, claret - francusko crveno vino, i šampanjac, a nakon popodnevnog odmora nastavio bi uživati u viskiju sve do večere kada je obično pio šampanjac i brandy. Viski sa sodom pio je sve do kraja dugog dana koji je obično završavao pred zoru. Churchill nije volio čaj, pa je u vrijeme dok su ostali pili obavezni čaj, on trusio ledeni viski sa sodom. Još kao mladi časnik pomno je pazio da mu ne uzmanjka alkoholnih pića pa je na ekspedicije vukao ogromnu količinu raznog alkohola. Činjenica da je dobro podnosio alkohol najviše mu se isplatila na susretima sa Staljinom u Moskvi, kada su se ispijale mnoge obredne zdravice votkom. Churchill ih je sve izdržao, a još je pio i kavkaski šampanjac «koji mu je vrlo godio».

Kada je nakon Jalte priređivao večeru za kralja Saudijske Arabije Ibn Sauda, iskrsnuo je problem – u blizini saudijskog vladara nije smjelo biti alkoholnih pića i cigara. Churchill u demaršu odgovara – «ako vjera Njegova Veličanstva nalaže da se on odrekne duhana i alkohola, ja moram istaknuti da moje životno pravilo propisuje kao apsolutno sveti obred pušenje cigara, a također i ispijanje alkohola prije, poslije te po potrebi za vrijeme svih jela i u intervalima između njih».

No, dugogodišnje intenzivno uživanje alkohola Churhill je ipak morao platiti. Davno je prošlo vrijeme kada je Montgomeryju mogao na njegove riječi kako «ne pije i ne puši, i kako je sto posto spreman», odgovoriti: «Ja pijem i pušim i dvjesto sam posto spreman!». Često je nakon Drugog svjetskog rata patio od depresije, a njegov vjerni liječnik, lord Moran, njegovu je nesanicu liječio «crvendaćima», pilulama za spavanje. Churchillu, koji je u svom drugom premijerskom mandatu sve teže podnosio svakodnevne napore, ponudili su nove pilule od kojih je iscrpljeni premijer ponovo bio onaj «stari Churchill» koji Britancima svojom energijom ulijeva povjerenje. Zelene tablete bile su zapravo amfetamin. «Tvoja mi je tableta pročistila mozak» - rekao je svom liječniku nakon briljantnog govora u Parlamentu u studenom 1953. godine. Moran bi mu amfetamin davao prije svih važnih sastanaka, no, bila je to igra s đavoljim repom koja je velikom državniku dala još jednu priliku, ali i koja ga je vjerojatno stajala života.

stožer. Za njegove reporterske usluge sada se otimalo nekoliko glavnih novina u Britaniji, a prijašnja skromna plaća od 5 funti narasla je u Morning Postu na gotovo nezamislivu naknadu od 250 funti tjedno.

Već je dobro poznavao rat i njegove strahote, zapisavši u prvom izvještaju ono što će na pameti imati cijeli svoj vijek: «Nikada, nikada nemojmo vjerovati da će ijedan rat teći glatko i lako, ili da itko tko kreće na taj čudnovati put može odmjeriti plime i uragane koji će naići. Državnik koji se prepusti ratnoj groznici mora shvatiti da kada jednom da signal, on više nije gospodar politike, već rob nepreviđenih i nesavladivih događaja». Za Churchilla je rat u južnoj Africi počeo katastrofalno. U stupici u koju je upao oklopni vlak ponovo je, kao i u Sudanu, gledao smrti ravno u oči. Burski konjanik koji ga je nenaoružanog imao na nišanu bio je Louis Botha, budući prvi predsjednik vlade Južnoafričke Unije. Churchill je postao ratni zarobljenik, a uznički dani u Pretoriji tekli su polako, «kao paralitična stonoga». Odlučio se na bijeg i zahvaljujući nevjerojatnoj sreći uspio pobjeći i domoći se sigurnosti engleske farme. U britanskom konzulatu dočekan je kao heroj, a o njegovom junaštvu pričala je čitava engleska javnost. Konačno je bio slavni heroj i bez teškoća je pobijedio na općim izborima 1900. Konačno je dobio svoje mjesto u parlamentu, kao konzervativni zastupnik – počela je nova era velike biografije. Već sljedeće godine ulazi u liberalnu vladu kao podsekretar za kolonije, u kojoj je bio i ministar unutarnjih poslova i predsjednik Od-

bora za trgovinu. Nakon godina momačkog života oženio se 1908. godine. Clementine Hozier bila je lijepa i inteligentna, žena koja mu je donijela sreću, kako je zapisao u svojoj autobiografiji.

«Winstonove ludorije»

U listopadu 1911. postao je prvi lord Admiraliteta, ministar mornarice još uvijek najveće pomorske sile svijeta. Zdušno je prihvatio novu zadaću, dao je graditi brže i pokretnije brodove s pogonom na naftu i uspio reorganizirati i modernizirati flotu. Bio je nevjerojatno talentiran u prepoznavanju novih oružja, pa je među prvima shvatio kakvu stratešku vrijednost mogu imati zrakoplovi, podmornice i oklopna kola, koja su posprdno nazivali «Winstonove ludorije».

Kao prvi lord Admiraliteta dočekao je i Prvi svjetski rat. U odličnoj Churchillovoj biografiji – Churchill i rat – u kojoj ga Geoffrey Best prikazuje u kontekstu rata i vojskovanja, zapisano je kako «ni jedan njegov kolega iz užeg kabineta Vlade nikada nije pokazao ni zrnce zanimanja za vođenje rata». Na dan kada je Austrija objavila rat Srbiji Winston piše supruzi: «Sve naginje ka katastrofi i propasti. Ja sam zainteresiran, spreman i sretan». U pretežno kopnenom ratu britanska ratna mornarica, Winstonov ponos, nije imala previše posla pa je Churchill predlagao i nagovarao na akcije koje bi smanjile neprijateljski pritisak na zapadnoj fronti. Jedna od takvih akcija bila je i napad s mora na Dardanele i zauzimanje Istambula. Mnogo se toga urotilo protiv Britanaca u toj operaciji, izgubljeno je mnogo života i brodovlja, a sva je krivnja svaljena na leđa prvog lorda Admiraliteta. Osjećao je da je sa samo četrdeset godina, kao političar «gotov», iako se tješio kako: «vojnik umire jedanput, političar pak može umrijeti više puta».

Nakon Galipolja, u trenucima teške potištenosti, na nagovor šogorice počinje slikati, a o tom vremenu piše 1921. godine, u eseju Slikanje kao razbibriga – «bio sam upućen u sve, a nisam mogao ništa. Poput nemani izvučene iz morskih dubina ili ronioca kojeg su prebrzo povukli na površinu, moje vene prijetile su prsnuti uslijed pada tlaka». Zapovijedanje ratom bilo je ono za čime je najviše žudio, a baš to mu je bilo uskraćeno. Kao i mnogo puta kasnije ponovo je bio prisiljen za život svoje obitelji zarađivati i pisanjem, budući nije imao gotovo nikakav imetak. No, u svibnju 1917. godine ponovo se vraća u Kabinet Lloyda Georga koji je zaključio kako je bolje da Churchill bude u Kabinetu «jer će tako izazivati manje nevolja». Dobio je mjesto ministra ratne opskrbe i preuzeo odgovornost za golemi industrijski kompleks kojim je upravljalo njegovo ministarstvo. Kao ministar ponovo je bio iznimno djelotvoran, a iskustvo koje je stekao na ovoj poziciji bilo je dragocjeno mnogo kasnije, u vrijeme kada je u najvećoj pogibelji za Britaniju postao njen premijer. Nakon novih izbora postaje ministar rata kojemu je dodijeljena zadaća da organizira postupnu demobilizaciju. Na ministarskim je dužnostima sve do 1922. godine, kada gubi izbore i prvi puta nakon dvadeset godina ostaje bez mjesta u parlamentu. Kako je baš u to vrijeme operirao slijepo crijevo, s gorčinom je zapisao kako je najednom ostao «bez službe, bez mjesta u parlamentu, bez stranke i bez slijepog crijeva». Ponovo se vratio konzervativcima i ponovo je utjehu i razonodu pronašao u slikanju. Slike koje je potpisivao s Charles Morin izlagao je, a poneke i prodavao, s prilično uspjeha. Nacrtao je više stotina slika, koje danas vrijede milijarde,

Pušio je po čitavi dan

Winston Churchill je vjerojatno najpoznatiji pušač cigara na svijetu. One su bile njegov zaštitni znak i uz dva podignuta prsta simbol britanskog otpora i borbe protiv nacizma. Na Dan pobjede, dok se vozio kroz grad koji je bio u ludom oduševljenju, piše Spectator, sjetio se da uza se nema cigaru. Odmah je poslao po nju. «Oni je očekuju» - objasnio je sa smiješkom.

Cigare je počeo pušiti još 1885. godine u Havani, u 21. godini života, i od tada nije prestajalo njegovo oduševljenje kubanskim cigarama. Pušio je samo određene cigare, a najomiljenije su mu bile La aroma de Cuba, napravljene kod tvrtke Romeo Y Juliete, čiji je vlasnik bio utjecajni havanski rotarijanac Ramon Arguelles. Dnevno bi ih popušio između šest i deset, a u sobi do radnog kabineta je navodno imao zalihu od više tisuća omiljenih cigara. Te cigare od 7 inča, koje se danas više ne proizvode, palio je na maloj svijeći, a bio je kažu, užasno nemaran pušač, pa je u njegovoj blizini uvijek bilo pepela.

Pušio je po čitavi dan, osim za objedom i u Parlamentu. Njegova unuka zapisala je pišući o njegovim putovanjima «kako je i njegova maska za kisik u zrakoplovu bila prilagođena tako da je mogao istodobno uživati i u kisiku i u cigari». Zanimljivo, nikada nije pušio cigarete - smatrao ih je «vrlo opasnim».

a njegov je rad posebno cijenio slavni Picasso. «Sir Winston je umjetnik – rekao je kada su ga pitali što misli o radovima svog prijatelja. U to je vrijeme i puno pisao, između ostalog i briljantnu biografiju u četiri toma o svom pretku, slavnom vojvodi od Marlborougha, a oštroumna povijest Prvog svjetskog rata – Svjetska kriza, bila je senzacija koja mu je donijela dovoljno novca da kupi lijepu ladanjsku kuću Chartwell Manor, koja mu je pričinjavala veliko veselje. Počeo se baviti i zidarstvom, pa je tražio da ga prime u društvo zidara, jer je mogao dokazati da je njegova zidarska norma – cigla na minutu. No, bio je i žestok kritičar u parlamentu, briljantan govornik i polemičar «kojemu nema ravna», kako je primijetio premijer Harold Macmillan. Bio je ogorčeni protivnik boljševizma. «Mora postojati pakao, jer mora postojati mjesto kamo će Trocki otići kada umre» - pisao je. Nikada nije zaboravio izdaju i izlazak Rusije iz Prvog svjetskog rata.

«Winston is back»

No, bio je prvi i najžešći među onima koji su uvidjeli kakva opasnost prijeti Velikoj Britaniji od Hitlerovog nacionalsocijalizma. «Na udaljenosti od samo nekoliko sati leta živi nacija od gotovo sedamdeset milijuna najobrazovanijih, najmarljivijih, znanosti najposvećenijih i najdisciplinranijih ljudi na svijetu koji od malena uče da su rat i osvajanja dični pothvati te da je za svakog čovjeka pogibija u bitci najuzvišenija moguća sudbina. Postoji nacija koja je odbacila svoje slobode kako bi povećala svoju kolektivnu snagu i koja se nalazi u čvrstom stisku skupine beskrupuloznih ljudi koji propovijedaju evanđelje nesnošljivosti – rekao je u jednom radijskom govoru krajem 1934. godine. Svi se njegovi biografi zapravo slažu da je povijest «pravog Churchilla» počela tek kada je maršal Hindenburg odobrio da «mali kaplar» postane kancelar Njemačke.

Bio je neumoljivi kritičar politike popustljivosti i kompromisa prema Hitleru koju je vodio premijer Neville Chamberlain. Za njega je rekao kako će ostati u povijesti zapisan tek kao općinski načelnik Birgminhama. Kada se Chamberlain, «oličenje gentlemana», 1938. iz Münchena, gdje je s Hitlerom pregovarao o sudbini Čeho-

Nobelova nagrada plodnom autoru

Sir Winstonu Churchillu pripisuju se mnoge velike misli, snažne figure, ali i duhovite dosjekte. Churchill, cinik britka jezika, nikome nije ostajao dužan. Nekoj je gospođi odvratio: «Ja ću se sutra otrijezniti, a vi ćete ostati ružna». Posebno je opak bio prema generalima «tvrdih glava», žestoko je uvijek branio svaku svoju ideju. No, vjerovao je kako će «povijest biti dobra« prema njemu jer ju je upravo on «namjeravao pisati». Za svoje briljantno pisanje o povijesti primio je 1953. godine Nobelovu nagradu za književnost.

slovačke, vratio u London s papirom koji je trebao «osigurati mir za čitavu generaciju», Churchill mu je odvratio: «Nema nikakvog razloga za radost, pretrpjeli smo nedvojben i potpuni poraz. Engleska mora birati između rata i sramote. Njezini su ministri sada izabrali sramotu – da bi sutra imali rat». Na ostvarenje proročkih riječi Winstona Churchila nije trebalo dugo čekati. U nedjelju, 3. rujna 1939. godine, oko 11 sati ujutro, Chamberlain je smrknuto objavio naciji da je «Velika Britanija u ratu s Njemačkom», a Churchill je bio pozvan da se nakon sjednice parlamenta pridruži premijeru. Toga je dana saznao da će ponovo ući u Vladu i biti imenovan prvim lordom Admiraliteta. Te su večeri britanske flote na morima i u lukama širom svijeta razmijenile signal od samo tri riječi: «Winston is back».

U sljedećih devet mjeseci «lažnog rata» položaj Britanije je bivao sve gori, Chamberlain više nije vladao situacijom – zamoljen je da kralju podnese ostavku, a na čelo nove, koalicijske vlade postavljen je Winston Churchill. Kasnije se prisjetio, piše Best, kako je prije odlaska na počinak, u tri sata ujutro, 11. svibnja, «bio svjestan dubokog olakšanja». «Naposlijetku sam imao ovlasti zapovijedati cijelom scenom. Osjećao sam da hodam uz bok sa sudbinom i da je čitav moj prošli život bio samo duga priprema za ovaj trenutak i za ovo veliko iskušenje» - zapisao je. Sa 66 godina prvi je put postao predsjednik britanske vlade, u najtežem času njene povijesti. Dva dana kasnije održao je u Donjem domu svoj najpoznatiji govor – «Ne mogu vam pružiti drugo nego krv, napore, suze i znoj... «i najavio pobjedu, «pobjedu po svaku cijenu, pobjedu, usprkos strahu, pobjedu, ma kako dug i opasan bio put». «Nikada, nikada, nikada nećemo odustati « - poručio je, ispunivši naciju pravednim gnjevom i ponosom dok je s druge strane Kanala bjesnila užasna bitka – probijen je front kod Sedana.

Zapovijedanje ratom

Churchill je bio spreman za rat, ali Britanija nije. Naciju je jačao govorima, bilo je to njegovo jedino oružje. «U parlamentu» je dobivao raspravu za raspravom, a gubio je bitku za bitkom». Ostao je u Londonu i često se pojavljivao na ulicama nakon bombardiranja – njegova dva podignuta prsta bila su tada jedina utjeha i nada u pobjedu. Bilo mu je važno pokazati da Britanija može uzvratiti. No, na takvu je pobjedu morao pričekati sve do jeseni 1942. godine, kada je u pustinjskom pijesku Montgomery najavio veliki preokret. Churchill je objavio kako «to možda nije početak kraja, ali je svakako kraj početka».

Personificirao je Britaniju, «u tom je ratu Churchill bio onakav kakav je i fizički izgledao: snažan, masivan i težak, a opet pokretan, dinamičan, gibak» - napisao je Spectator. Njegova je energija bila neiscrpna i uvijek je ostavljao dojam vođe koji zna što valja činiti. Bio je u djelatnoj vojnoj službi već u tri rata i nitko od ondašnjih političara ili državnika nije imao više vlastitih zamisli o tome kako voditi rat. Generale nije previše cijenio, držao je kako je «rat preozbiljna stvar da se prepusti generalima». Jednom je prigodom kažu, ironično komentirao gradnju nekog betonskog bunkera za admiralitet: «Utrošili su masu cementa i tone željeza. S obzirom na tvrdoću njihovih glava, to im zapravo i nije trebalo». Pa ipak, lord Ismay, jedno vrijeme šef vrhovnog štaba, morao je priznati kako Churchill «nije nikada donosio neku sasvim vojnu odluku protiv definitivno negativnog mišljenja svojih savjetnika». Vrhovni zapovjednik savezničkih invazijskih snaga general Dwight Eisenhower bio je još precizniji: «Za vrijeme rata Churchill je tako potanko poznavao sve operacije da je stvarno bio član vrhovnog štaba. To je šef koji je znao oduševiti ljude za onaj ideal koji je i njega oduševljavao. Činilo se da on utjelovljuje hrabrost i ustrajnost Britanije u nesreći i njezin duh u uspjesima». Bio je veliki ratni šef koji je u zapovijedanju ratom druge znao dovesti do očaja. Preživio je zračne napade, plovidbe morima koja su kontrolirale neprijateljske podmornice, letio je nebom kojim je patrolirao Luftwaffe – izračunali su da je kao britanski premijer proputovao 170.222 kilometra, ne računajući putovanja po Ujedinjenom Kraljevstvu. Njegovi ga suradnici baš nikada nisu čuli da kaže – Dovoljno za večeras, završit ćemo sutra ujutro.

Ne, sve se uvijek moralo završiti danas. Još otkako je vodio Ministarstvo ratne opskrbe uvijek je u zaglavlju dopisa tražio – «Postupiti još danas», zahtijevao je da i vrlo složena izvješća podređenih ne budu duža od lista papira. Sve što je govorio moralo je biti zapisano, bio je duboko svjestan historijske uloge koju je obavljao – «kroz šest je dugih, ratnih godina u kojima se odlučivala sudbina slobodnog svijeta bio jedan od nekolicine u čijim su rukama bile niti svjetskog antifašističkog pokreta». Kada je naposlijetku, u svibnju 1945. rat u Europi završen, bio je to najveći dan u životu velikog domoljuba. «Bezuvjetna kapitulacija neprijatelja», zapisao je, «bila je signal za najveću eksploziju radosti u povijesti čovječanstva». No, njegovoj radosti naglo je došao kraj kada su 26. srpnja 1945. objavljeni rezultati općih izbora. Churchillovi konzervativci su osvojili 180 zastupničkih mjesta manje od laburista. Churchill je istog trenutka predao kralju svoju ostavku. Staljin nije mogao vjerovati, no, Winston Churchill je iznad svega vjerovao u Ustav i bio mu je potpuno odan. Nakon punih pet godina najveći je britanski heroj iznenada ostao bez posla i krova nad glavom pa je zaklonište morao potražiti u – hotelu! No, politika je ostala njegova strast, postao je vođa opozicije, ponovo je upozoravao na opasnost koja prijeti slobodnom svijetu, ovog puta od Staljina i komunističke internacionale. «Od Šćećina na Baltiku do Trsta na Jadranu željezna zavjesa spustila se nad kontinentom» - započeo je svoj povijesni govor u Missouriju 1946. - «željezna zavjesa» postala je sinonim za podijeljenu Europu.

Cezar s talentom Cicerona

Bio je žestok i briljantan govornik i polemičar. Nazivali su ga «Cezarom s talentom Cicerona», uspoređivali su ga s Demostenom, međutim, njegovi govori nikada nisu bili improvizacija. Pomno ih je spremao, pisao i učio napamet, začinjavao ih je dramatikom i sjajnim, duhovitim figurama koje se pamte i danas. «Bio je najveći predstavnik Donjeg doma u našoj i svim epohama» - složili su se i njegovi politički protivnici koji ga inače nisu štedjeli. «Mnogo bih platio – samo da nikada više ne vidim Winstona Churchilla» - zapisao je u memoarima lord Alenbrooke, šef britanskog Generalštaba.

No, Churchill nije lako odustajao. Sa sedamdeset i sedam godina postao je, početkom studenog 1951. godine, po drugi puta premijer Velike Britanije, snažno se zalagavši protiv utrke u atomskom naoružavanju. Toj je temi posvetio i jedan od svojih posljednjih govora za parlamentarnom govornicom, 3. studenog 1953. godine, kada je upozorio na paradoks ovakve pogubne utakmice – «kada razvoj razornih oružja omogući da svatko bude sposoban ubiti sve ostale, nitko više neće htjeti ubijati nikoga». No, njegovo je tjelesno stanje bivalo sve lošije, sve je slabije čuo i sve se teže koncentrirao. U mirovinu se povukao u travnju 1955. - sve je više kopnio.

Umro je od cerebralne tromboze, u nedjelju, 24. siječnja 1965. godine. Već nekoliko godina za njega se pripremao najveličanstveniji sprovod u britanskoj povijesti, veći i od posljednjeg ispraćaja vojvode od Wellingtona. Prema pisanju The Timesa osam je vojnih orkestara sviralo dok se tužna povorka kretala prema katedrali svetog Pavla. Velikan koji je toliko zadužio Britaniju i čitavi Slobodni svijet sahranjen je u obiteljskom krugu, na mirnom seoskom groblju u Bladonu, tik izvan zidina dvorca u kojem je rođen.

rotary magazin

Make Dreams Real